Koviloor Digital Library

81-1

உ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

ஸ்ரீ குமர குருபர சுவாமிகள்

அருளிய

கந்தர் கலிவெண்பா

[மூலமும் - உரையும்]

விலை: ரூ. 6.50

காசித்திருமடம் திருப்பனந்தாள்

AECLN 43053
4:2.11

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

8/11

உ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிய

கந்தர் கலிவெண்பா

[மூலமும் உரையும்]

திருப்பனந்தாள்
காசித்திருமடத்து அதிபர்
"கயிலைமாமுனிவர்"
திருவளர்திரு காசிவாசி
முத்துக்குமார சுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள்

அவர்களின்
திருவுளப்பாங்கின் வண்ணம்
வெளியிடப்பெறுவது.

பதிப்பாசிரியர்:

தருமபுர ஆதீனப் புலவர்
தொல்காப்பியச் செல்வர், சித்தாந்த நன்மணி,
பண்டித வித்துவான்
பேராசியர். கு. சுந்தரமூர்த்தி, எம்.ஏ.,
முன்னாள் முதல்வர், செந்தமிழ்க் கல்லூரி,
திருப்பனந்தாள்.

KOVILOOR ANDAVAR
43053
LIBRARY, KOVILOOR

Koviloor Digital Library

ஒன்பதாம் பதிப்பு
படிகள் 3000

விலை: ரூ. 6.50

கிடைக்குமிடம்:

காசித்திருமடம்
திருப்பனந்தாள் - 612 504
தஞ்சை மாவட்டம்

ஸ்ரீ குமரகுருபரர் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்
காசித்திருமடம்,
திருப்பனந்தாள்

NAVAGNA ... KOVILOOR LIBRARY, KOVILOOR

Koviloor Digital Library

81-1

உ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

பதிப்புரை

இறைவழிபாடு ஒன்றே இன்பத்தை வழங்க வல்லது. மனக்கவலைகளை மாற்ற வல்லது. யாண்டும் இடும்பை இலாத நல் வாழ்வைப் பெறச் செய்வது. இம்மைப் பிறப்பில் இருவாதனைகளை அகற்றச் செய்வது. இறைவழிபாட்டால் இறைவனின் அருளைப் பெற அருளாளர்களால் அருளப்பெற்ற நூல்கள் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன.

அவ்வகையில் திருச்செந்திலாண்டவன் அருளைப் பெற்ற ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளால் அருளப்பெற்ற அருள்நூல்கள் பலவும் யாவராலும் போற்றப்பெறும் பெரும் சிறப்புடையன. அவற்றுள் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளால் அருளப்பெற்ற 'கந்தர்கலிவெண்பா' என்னும் இந்நூல் அன்றாட வழிபாட்டு நூலாக விளங்குகின்றது. கலி வெண்பா யாப்பில் திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ கந்தப் பெருமான் மீதுபாடப் பெற்றுள்ளதால் 'கந்தர்கலிவெண்பா'எனப் பெயர் பெற்றது. இந்நூலில் ''நிறைமொழிமாந்தர் ஆணையின் கிளந்த மறைமொழிதானே மந்திரம் என்ப'' என்னும் மூதுரை 'மந்திரம்' என்ற சொல்லின் தன்மையை தெளிவாக்குகின்றது. மந்திரம் என்பது தன்னை மனத்தகத்து எண்ணுவோரைக் காப்பாற்றுவது என்னும் பொருளுடையதாகும்.

இந்நூற்கண் இறைவனுக்குரிய ஐந்தெழுத்து மந்திரமும் [சிவாயநம], முருகப்பெருமானுக்குரிய ஆறெழுத்து மந்திரமும் [சரவணபவ]கூறப்பெற்றுள்ளன. ''தொல்லுலகில் ஈறும் முதலும் அகன்று எங்கும் நிறைந்து ஐந்தெழுத்தைக்கூறி நடாத்தும்'' என்னும் தொடராலும் ''ஆறெழுத்தும் அன்பினுடன் கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே'' என்னும் தொடராலும் போற்றிப் புகழ்வர். இந்நூலின் இறுதிக்கண் வேண்டப்படும் வேண்டுகோள்கள் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உதவுவதோடுமுத்திப்பேற்றிற்கும்ஆளாக்குமாறுஅமைந்துள்ளது.

அருள்தன்மை வாய்ந்த இந்நூலை பெரு மக்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என **திருப்பனந்தாள் காசித்திருமடத்தின்**

Koviloor Digital Library

அதிபர் ''கயிலைமாமுனிவர்'' திருவளர்திரு காசிவாசி முத்துக்குமார சுவாமித்தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் திருவுளம் பற்றினார்கள். அவர்களின் திருவுளப்பாங்கின் வண்ணம் இந்நூல் ஸ்ரீ கந்தர்சஷ்டி திருநாள் வெளியீடாக வெளியிடப்படுகின்றது. அன்பர்கள் இவ்வழிபாட்டு நூலை நாளும் பயின்று திருச்செந்திலாண்டவனின் நல்லருளைப் பெறுவார்களாக!

இந்நூலை அச்சிடுங்கால் அச்சுப்பிழைகளைத் திருத்தி உதவிய புலவர்.மு.குஞ்சிதபாதத்திற்கு சொக்கநாதப்பெருமான் திருவருள் நலம் உண்டாவதாகுக!

இந்நூல் வெளியீட்டுப் பணியில் அடியேனை ஈடுபடுத்தி யருளிய எங்கள் தாயினும் நல்லதலைவராம் காசித்திருமடத்தின் அதிபர் திருவளர்திரு காசிவாசி எஜமான் சுவாமிகள் அவர்களின் பொன்னார் திருவடிக்கமலங்களை மன,மொழி,மெய்களால் வணங்கி மகிழ்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

திருப்பனந்தாள். தவத்திரு. குமாரசுவாமித் தம்பிரான்,

20.8.97 காறுபாறு,

காசித்திருமடம்.

Koviloor Digital Library

81-1

ஆராய்ச்சி முன்னுரை

பிரபந்தம் அருளிய பேரருளாளர்:

தமிழ் இலக்கியங்களுள் பிரபந்தம் என்றொரு வகையுண்டு. பிரபந்தம் என்பது பொதுவாக நூல் என்றே பொருள்படும். எனினும் கோவை, பரணி, பிள்ளைத்தமிழ், மாலை முதலிய சிற்றிலக்கியங்களையே பிரபந்தம் என்று அழைத்தல் மரபாகவுள்ளது. இவ்வகையில் அடங்கும் இலக்கியங்கள் 96 வகைப்படும் எனப் பாட்டியல் இலக்கணம் இயம்பும். இத்தகைய இலக்கியங்களைத் தனித்தனியே பாடிய பெருமக்களும் உள். ஒன்றற்கு மேற்பட்ட இலக்கியங்களைப் பாடிய பெருமக்களும் உள். இவர்களுள் ஒன்றற்கு மேற்பட்ட இலக்கியங்களைப் பாடியருளியவர் நம் குமரகுருபர அடிகளாவர். இவர் கந்தர் கலிவெண்பா, நீதிநெறி விளக்கம், காசித்துண்டி விநாயகர் பதிகம் ஆகிய மூன்று நூல்களோடு, பிள்ளைத் தமிழில் இரண்டையும், கலம்பகத்துள் மூன்றையும், மாலையுள் இரண்டையும், கோவையுள் மூன்றையும் அருளியவராவர். இவ்வாறு பல நூல்களை அருளிய அருளாளர்களில் பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார், சிவப்பிரகாசர், சிவஞான முனிவர், கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவராவர். இவர்களுள் நம் குமரகுருபர அடிகள் செந்தில் ஆண்டவன் திருவருளை முழுமையாகப்பெற்ற பேரருளாளராவார்.

வரலாறு:

பாண்டி நாட்டில் தாமிரபருணியாற்றின் வடகரையில் ஸ்ரீவைகுண்டம் என்னும் திருப்பதியின் வடபாலில் ஸ்ரீ கைலாசம் என்னும் சிற்றூரில் இவர் தோன்றியவராவர். தந்தையார் சண்முகசிகாமணிக் கவிராயர் என்பார். தாயார் சிவகாமசுந்தரி அம்மையார் என்பார். இவ்விருவர்க்கும் தோன்றிய இவர் ஐந்தாண்டு வரை ஊமையாயிருந்தார். அதுகண்டு வருந்திய பெற்றோர்கள் இவரைத் திருச்செந்தூருக்கு அழைத்துச் சென்று

Koviloor Digital Library

திருச்செந்திலாண்டவன் திருமுன் கிடத்தி குழந்தை பேச வேண்டும் என்னும் நோக்குடன் பாடு கிடந்தனர். அவ்வாறு பாடு கிடந்ததன் பயனாகத் திருச்செந்திலாண்டவன் இவருக்குத் திருவருள் சுரந்தனர். அதன் பயனாக முதன்முதல் அவரால் அருளிச் செய்யப்பெற்றதே கந்தர் கலிவெண்பா என்னும் இந்நூலாகும். அதன் பின் தம் ஊரில் எழுந்தருளியிருக்கும் கைலாசநாதர் மீது கைலைக் கலம்பகம் என்னும் நூலையும் இயற்றினர். இவர்தம் இளவலாகக் குமாரசாமிக் கவிராயர் என ஒருவர் இருந்தனர். ஓதாது உணர்ந்த ஞானச் செம்மலாகிய இவர் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் பல்வேறு திருப்பதிகட்கும் சென்று வணங்கவேண்டுமெனத் திருவுளம் கொண்டார். மதுரைக்கு வந்தார். அங்கிருந்தபொழுது மீனாட்சியம்மையின் மீது பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்று பாடினார். திருமலைநாயக்கர் முன்னிலையில் அதனை அரங்கேற்றும்பொழுது அவ்வரசர் மடியில் மீனாட்சியம்மையே சிறு குழந்தையாக எழுந்தருளிவந்து பிள்ளைத்தமிழ் கேட்டு உள்ளம் உவந்து தம் திருக்கழுத்திலிருந்த முத்துமாலையையும் அவருக்குப் பரிசாக வழங்கிமறைந்தருளினர். மதுரையில் பின்னும் சிலகாலம் வதிந்திருந்தபொழுது மதுரைக் கலம்பகத்தை இயற்றினர். பின் திருவாரூருக்கு வந்த இவர் திருவாரூர் நான்மணிமாலையை அருளினர். அதுகாலை தருமபுரத்தில் குருமூர்த்திகளாக எழுந்தருளியிருந்தவர்கள் மாசிலாமணி தேசிகர் என்பவராவர். அவர்பால் சென்று நம் அடிகள் துறவுபெற விரும்பினர். துறவுபெறுமுன் பல திருப்பதிகளுக்கும் சென்று வணங்கிவரச் செய்தல் தருமையாதீனத்தின் மரபாகும். அம்மரபின்வழி மாசிலாமணி தேசிகர் நம் அடிகளை காசிக்குச் சென்று வழிபாடு செய்து வருமாறு பணித்தருளினர். காசிக்குச் சென்றுவர நெடுங்காலம் ஆகுமே என்று கருதிய அடிகள் தம் குருமூர்த்திகளிடம் விண்ணப்பிக்க அவரும் இரங்கிச் சிதம்பரம் வரையேனும் சென்று வருக எனப் பணித்தனர். குருமொழியை ஏற்றுச் சென்ற அடிகள் இடையே வைத்தீசுவரன் கோவிலில் வீற்றிருக்கும் முத்துக்குமாரப் பெருமான்மீது பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்று பாடினர். பின் சிதம்பரம் சென்றார். அங்கு வதிந்த காலத்துச் சிதம்பர மும்மணிக்கோவை என்னும் நூலை அருளினர். யாப்பருங்கலக்காரிகைக்கு இலக்கியமாகக் காட்டப்பெற்ற பாடல்கள் பிறமதக்கோட்பாட்டுடனும் உலகியல் உணர்வுடனும் விளங்குதலைக் கண்ட அவ்வூர்ப் பெரியவர்கள்

Koviloor Digital Library

81-1

அவ்விலக்கணநூலுக்கு இலக்கியமாகக் கூத்தப்பெருமானின் புகழ்மணக்கும் பாடல்களைப்பாடியருள வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ள, அவ்வாறே சிதம்பர செய்யுட்கோவை என்னும் நூலை அருளினர். அது காலை பாடப்பெற்றதே நீதிநெறி விளக்கம் என்னும் நூலும் ஆகும். திருக்குறள் பிழிவாக அமைந்த இதனைத் திருமலை நாயக்கரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க மதுரையில் அருளினர் என்ற கருத்தும் உண்டு. பின் தருமைக்குச் சென்று குருவருள் பெற்றுத் துறவு மேற்கொண்டார். அப்பொழுது தம குருமூர்த்திகளைப் போற்றும் முகமாகப் பண்டார மும்மணிக்கோவை என்பதொரு பனுவலையும் அருளினார். அதன்பின் தம் குருமூர்த்திகளிடமிருந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு காசிக்குச்சென்று சகலகலாவல்லிமாலை பாடி கலைமகளின் திருவருளால் இந்தி மொழிப் புலமை பெற்று, ஔரங்கசீப்பின் ஆதரவால் கங்கைக் கரையில் திருமடம் ஒன்றும் அமைத்தார். அதுகாலை காசித்துண்டி விநாயகர் பதிகத்தையும், காசிக்கலம்பகத்தையும் அருளினார். காசியில் வதிந்த காலத்து இடையே ஒருமுறை தருமைக்கு வந்து குருமூர்த்திகளை வணங்கிச் சென்றனர். 'ஞான நூல்தனை ஓதல், ஓதுவித்தல், நற்பொருளைக் கேட்பித்தல், தான்கேட்டல், நன்றாம் ஈனமிலாப் பொருள்தனைச் சிந்தித்தல், ஐந்தும் இறைவனடி அடைவிக்கும் எழில் ஞான பூசை' என்னும் ஞானநூல். இதற்கேற்ப அடிகள் இத்தகைய ஞானபூசையைச் செய்தருளி சிவயோகத்தமர்ந்திருந்து ஒரு வைகாசித்திங்களில் கிருட்டிணபட்சத்துத் திருதியையில் இறைவனடி அடைந்தார்.

நூல்கள்:-

இவரருளிய நூல்கள் பதின்மூன்றாகும். அவை கந்தர் கலிவெண்பா, கைலைக் கலம்பகம், மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக் கலம்பகம், நீதிநெறிவிளக்கம், திருவாரூர் நான்மணிமாலை, முத்துக் குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ், சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, சிதம்பர செய்யுட்கோவை, பண்டார மும்மணிக்கோவை, காசிக்கலம்பகம், சகலகலாவல்லிமாலை, காசித்துண்டி விநாயகர் பதிகம் என்பன. இவற்றுள் கைலைக் கலம்பகத்துள் சில பாடல்களே கிடைக்கின்றன. காசித்துண்டி விநாயகர்

Koviloor Digital Library

பதிகம் முழுமையாகக் கிடைத்திலது. இவையன்றி மீனாட்சியம்மை இரட்டை மணிமாலை, மீனாட்சியம்மைகுறம், சிவகாமியம்மை இரட்டை மணிமாலை ஆகிய மூன்று நூல்களும் இவரால் பாடப்பெற்றன என்ற கருத்தும் உண்டு. எனினும் திருப்பனந்தாள் காசித்திரு மடத்தில் உள்ள பழமையான ஏட்டுச் சுவடிகளில் இம்மூன்று நூல்களும் காணப்படாமையானும், வழிவழியாகப் பாடம் சொல்லி வரும் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளைபோன்ற பேரறிஞர்களுக்கு இந்நூல்கள் நம் அடிகளால் செய்யப்பட்டன அல்ல என்னும் கருத்து நிலவுதலானும் இந்நூல்கள் இவரால் அருளப் பெற்றன அல்ல என்பர் டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்கள்.

நூற்சிறப்பு:

குமர குருபர அடிகள் அருளிய நூல்கள் பலவும் பலராலும் போற்றப் பெறும் பெருஞ்சிறப்புடையன ஆகும். அவற்றுள் கந்தர் கலிவெண்பா முத்துக்குமாரசுவாமிப் பிள்ளைத்தமிழ், மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், சகலகலா வல்லி மாலை ஆகிய நான்கு நூல்களும் வழிபாட்டு நூலாக விளங்கும் சிறப்புடையன. திருக்குறளுக்குப் பின் அறநெறியை வகுத்துக் கூறுதற்கென எழுந்த நூல்கள் பலவேனும் அடிகள் அருளிய நீதிநெறி விளக்கம் பலராலும் போற்றப்பெறும் சிறப்புடையது ஆகும். இவரருளிய நூல்களுள் சமயமணம் மீதூர்ந்து நிற்கும். இலக்கியநலம் அதன் அடித்தளமாக அமைந்து விளங்கும். ஆங்காங்கு அமைந்து விளங்கும் அணிநலன்கள் படிப்போர் தம் சிந்தையை ஈர்த்து இனிமை பயக்கும்.

கந்தர் கலிவெண்பா:-

திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் கந்தப்பெருமான் மீது கலிவெண்பா யாப்பில் இந்நூல் பாடப்பெற்றது. ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றது. இது 122 கண்ணிகளை உடையது. சாத்திர மணம், தோத்திரமணம், வரலாற்று மணம் ஆகிய மும்மணங்களும் ஒருங்கு கமழ நிற்பது. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தலும், இடத்திற்கேற்ற உவமை காட்டி இனிது விளக்குதலும்

Koviloor Digital Library

அடிகள்பால் அமைந்த தனிச்சிறப்பாகும். அதனை இந்நூலில் மிக அழகாகக் காணலாம். இந்நூலின் இறுதிக்கண் வேண்டப்படும் வேண்டுகோள்கள் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உதவுவதோடு முத்திப்பேற்றிற்கும் ஆளாக்குமாறு அமைந்துள்ளது. ஆதலின் இந்நூலை நாளும் வழிபாட்டு நூலாகக் கொள்வார் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வர். அவர் எண்ணும் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை என்பது ஒருதலை.

அ. சாத்திர மணம்:

சாத்திரம் என்பது ஒன்றன் இயல்பினை முழுமையாகவும் தெளிவாகவும் விளக்குவதாகும். வானசாத்திரம் மனைசாத்திரம் என வழங்குவன காண்க. நம் சைவ சமய சாத்திரம் இறை[பதி], உயிர்[பசு], தளை[பாசம்] என்னும் முப்பொருள்களின் இயல்புகளை முழுமையாகவும், தெளிவாகவும் விளக்குவன ஆகும். இம்முப்பொருள்களின் உண்மை இந்நூலில் ஆங்காங்கு விளக்கப் பெற்றுள்ளன.

1. இறை:

இறைவன்தன்முனைப்பாலும், உலகியல் அறிவாலும் காண்பற்கரியனாக இருக்கின்றான். அவனேதன்முனைப்பற்று அன்பின்வழி அணுகுவார்க்கு எளியனாய் இருக்கின்றான். இதனை ஞான நூல்கள் ஒருதலையாகக் கூறும். கந்தர் கலிவெண்பாவின் முதல் கண்ணிகளில் இந்நிலை விவரிக்கப்படுகின்றது. பரம்பொருள், புத்தேளும் பழமறையும் நாதமும் நாதாந்த முடிவும் போதமும் காணத போதமாகவும், ஆதிநடு அந்தம் கடந்த நித்தியானந்த போதம் ஆகவும் உள்ளது. அறிவுக்கு அனாதியாயும் ஐந்தொழிற்கு அப்புறமாயும் மனாதிகளுக்கு எட்டாவடிவாயும் இருப்பது. எஞ்சாத பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்கும் வரவும் புணர்வும் காரணமுமில்லாக் கதியாய் இருப்பது. முந்தும் கருவின்றி நின்ற கருவாய் நிற்பது. இவை அப் பரம்பொருளின் அருமையை நுவலுவன. ஒரு குறியும் ஒரு குணமும் ஒரு கோலமும் அற்று எங்கும் செறியும் பரமசிவமாய் நிற்கும் இப்பரம் பொருள், எவ்வுயிர்க்கும் தஞ்சமென நிற்கும் தனிப்பொருளாய் விளங்குவதும், அருள்வடிவாய ஐவகை வடிவு கொண்டு தன் அறிவை [illegible] ச

Koviloor Digital Library

செயல்களால் உயிர்களை ஒடுக்கவும் நுகரவும் படைக்கவும் செய்வதும் அதன் எளிமையையும் கருணையையும் காட்டுகின்றன.

i. வடிவு:

அவன்கொள்ளும் வடிவு அரு, உரு, அருவுரு என்னும் மூன்றுமாம் அவற்றைக் கொண்டது நம் தம் கருமேனி கழிக்கவே ஆம். அத்தகையோன் எங்கும் நீக்கமற நிற்றலின் எல்லாப் பொருள்களுமாய் நிற்கின்றான். ஆறுவழிகளின் வடிவாகவும் நிற்கின்றான். அவன் அண்டங்களே உருவாகவும், அவ்வண்டங்களிலுள்ள பொருள்களே உறுப்பாகவும், அவனுக்குரிய அறிவு இச்சை செயல்களே மனமொழி மெய்களாகவும் கொண்டு நிற்கின்றான். இவ்வாறு நிற்பது தொண்டுபடும் உயிர்களுக்கு அறிவளிப்பதற்கேயாம். நிலன் நீர் தீ வளி முதலிய எண்வகை வடிவும் அவனது வடிவேயாம். இறைவனின் திருவுருவை இவ்வாறெல்லாம் காட்டுவதோடு, முருகப்பெருமானின் திருவுருவையும் அடிகள் தம் உள்ளக் கிழியில் உருவெழுதிக் கண்டவாறு நமக்கும் காட்டியருளுகின்றார். 37-வது கண்ணி முதல் 57-வது கண்ணிவரை அவ்வளம் தரும் தெய்வீக வடிவு காட்டப்பெற்றுள்ளது.

ii. தொழில்:

அவன் உயிர்களுக்காகவே ஐந்தொழில் இயற்றுகின்றான். ஐவரை நிறுவி அவர்களால் அவற்றைச் செய்தருளுகின்றான். இவற்றை நினைவுமாத்திரையாகச் செய்தலால் , தான் எவ்வாற்றானும் அவற்றுள் தோய்வுற்று இருப்பனல்லன்.

iii. பத்துவகை உறுப்புகள்:

உலகியலில் ஆட்சி செலுத்துவார்க்கு இருக்கும் அரச உறுப்புக்கள் பலவும் உளவாதல் போல, இறைவனுக்கும் பத்து வகை உறுப்புக்கள் உளவாம். வடநூலார் இவற்றைத் தசாங்கம் என்பர். அன்பர் உளத்தில் புகுதற்கேற்கும் இன்ப மலையே மலையாம் அவ்வாறு புகுந்து நிற்பதால் அடியவற்கு உளதாம்

Koviloor Digital Library

பேரின்பப்பெருக்கே ஆறாம். அவ்வின்பப் பெருக்கை வழங்கியருளுதற்குரிய இடமே திருநாடாம். அந்நாட்டுள் போக்கும் வரவும் அற உயர்ந்து விளங்கும் நிலையே திருநகராம். திருவைந்தெழுத்தைக் கூறி நடாத்தும் யோகியர்களின் உயிர்க்காற்றே குதிரையாம். ஐவகை மலங்களையும் உயிர்க்குப் போக்கியருளும் சிவஞானமே யானையாம். இறைவனது நிறைவுள் அடங்கி அதன்வழிவரும் அறிவே மலராய், அன்பே நாராய்க் கொண்டு தொடுக்கும் அன்பர்தம் மாலையே மாலையாம். ஐந்தொழிலையும் ஓவாது நடத்தியருளும் ஆணையே கொடியாம். உயிர்க்குப் படைப்பிலனை வழங்கும்பொழுது ஏற்படும் புதுமையான நாத ஒலியே முரசாம். உலகைப் படைத்தருளும் ஆணையே ஆணையாம்.

2. உயிர்:

உயிர் வினையில் கட்டுண்டு நிற்கும் நிலை கேவல நிலையாகும்.

வினைநீக்கத்திற்கென இறைவன் கொடுத்தருளும் உடலைக் கொண்டு வாழும் நிலை சகல நிலையாகும். வினைநீக்கம் பெற்ற இறையடி இன்பத்தைப் பெறுவதே சுத்தநிலையாகும். பதினோறாவது கண்ணியின் தனிச்சொல்லிலிருந்து 33வது கண்ணியின் தனிச்சொல்லிற்கு முன்னிற்கும் தொடர்வரை இம்மூவகை நிலைகளும் விவரிக்கப்படுகின்றன. இம்மூவகை நிலையையும் 'மூன்றவத்தையும் கழற்றி' என்னும் தொடரால் தொகுத்துக் காட்டுவர். மலப்பிணியால் உயிர்கள் மூவகைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலரும், இருமலமுடைய பிரளயாகலரும், மும்மலமுடையார்க்கு இருவினை ஒப்பும் மலபரிபாகமும் வரச்செய்து குருநாதனாக வந்து ஆட்கொள்ளுவன். இதனை 12ஆவது கண்ணியின் தனிச்சொல் முதல் 21ஆவது வரையுள்ள கண்ணிகள் விவரிக்கும். இருமலமுடையார்க்கு முன்னின்று அருளுவன். இதனை 30 முதல் 32ஆவது கண்ணியின் முதற்பகுதி வரையுள்ள பகுதி விளக்கும். ஒரு மலமுடையார்க்கு உள்நின்று உணர்த்துவன. இதனை 32ஆவது கண்ணியின் முற்பகுதியும் 33ஆவது கண்ணியும் விளக்கும்.

Koviloor Digital Library

3. தளை:

ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்றையும் தளை என்பர். உயிர் தான் செய்யும் வினைக்கீடாக நால்வகைப் பிறப்புக்களில் எண்பத்து நான்கு இலக்கம் உடல் வேறுபாடுகளை அடைகின்றன. செய்தவினைக்கேற்ப உடல் பெற்ற உயிர்அவ்வுடலோடு கூடி வாழும் பொழுதே மேலும் வினைசெய்கின்றது. இவ்வாறு காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய் உயிர்க்கு உடல் கிடைக்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது. இங்ஙனம் உடல் மாறி மாறி வருவதற்குக் காற்றாடியும் வண்டியின் உருளையும் உவமைகளாயுள்ளன.

i. ஆணவம்:

இது உயிரின் அறிவை மறைத்தற்கு உரியது. தொன்மையானது. உயிரினின்றும் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதது. முத்தி நிலையினும் வறுத்தவித்தெனத் தன்வலி கெட்டு உயிரோடு இருப்பது. ஆதலின் இதனை 'இருள்மலம்' என்றும், 'ஆணவமான படலம்' என்றும், 'விடுத்தகலாப் பாச இருள்' என்றும், 'மூத்த கருமமலம்' என்றும் அடிகள் குறித்தனர். உடற்கருமையோடு ஆணவத்தால் உள்ளக் கருமையும் உடையனாய் சூரபதுமன் இருந்தனன். ஆதலின் அவனைக் 'காரவுணன்' என்ற சொல்லால் குறித்தார்.

இவ்வருமையும் ஈண்டு நினைந்து இன்புறுதற்குரியது.

ii. கன்மம்:

ஆணவ நீக்கத்திற்காக உடலெடுத்த உயிர் நல்வினை, தீவினையாகிய இரண்டையும் இயற்றும். 'இருவினையும் ஒத்து வரும் காலம்' என்ற தொடரால் இவ்விருவினையையும் அடிகள் குறிப்பர். இவ்விருவினையும் உயிரை உடலொடு கட்டுவிக்கும் கட்டாயிருத்தலின் 'கருமமலக்கட்டு' என்றும் அடிகள் குறிப்பர். இவ்வினைகள் இறையருளினாலோ அன்றித் துய்த்துத் தொலைத்தலினாலோ அன்றி மாளாவாதலின் 'தீர்வரிய கன்மம்' என இதன் இயல்பை விளக்கினர். உயிர் ஈட்டிய வினையைப் பழவினை நுகர்வினை வருவினை என மூவகைப் படுத்துவர். இம்மூன்றனுள் குருமூர்த்திகளின் திருவருளால் பழவினையும், அவர்

Koviloor Digital Library

அருளும் அருள்வழி நிற்றலால் வருவினையும் நீங்கும். பழவினை நீக்கத்தைத் 'திருநோக்கால் ஊழ்வினையைப் போக்கி' 'ஊழ்வினையை மாற்றி' என வரும் தொடர்களால் குறிப்பர்.

iii. மாயை:

இதுவும் தளை எனப்படினும் உயிர் வினைநீக்கம் பெறுவதற்கு ஓரளவு விளக்கம் தருவதாகும். 'விடிவாமளவும் விளக்கனைய மாயை' என ஞான நூல் குறிப்பதும் இதுபற்றியாம். எனினும் உயிர் வீடு பெறுங்கால் இதுவும் கழிதற்குரியதேயாம். ஆதலின் ஆசிரியர் ஏனைய இரு மலங்களோடு இதனையும் இயைத்து 'மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்து' என்றார்.

நல்லாறு தெரிந்துணர நம்பர் அருளால்:

இறைவன் ஒருவன் உளன், அவனை அடைவதே உயிர் பெறும் பயன் என்னும் நினைவு தோன்றுவதே அருமையாகும். அங்ஙனம் தோன்றினும் சமயக் கணக்கர்கள் தத்தம் வழியில் ஈர்க்கும் பொழுது எது உண்மைச் சமயம் எனத்துணிதல் அதனினும் அருமையாகும். இவ்வாறு தெளிதற்கும் துணிதற்கும் இறைவன் அருள் இன்றியமையாது வேண்டப் படுவதாகும். தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாயபின் இத்தகைய அலக்கண்கள் நேருவதைத் திருவாசகம் விரித்துக் கூறும். நம் அடிகளும் இதனைத்தொன்னூல் பரசமயம் தோறும் அதுவதுவே நன்னூல் எனத் தெரிந்து நாட்டுவிக்கும் எனவும், அவற்றினின்றும் உய்தற்கும் இறைவன் அருளுவன் எனவும் கூறுவர்.

ஆ. தோத்திர மணம்:

இறைவன் உயிர்க்கு அருளும் கருணை, செய்யாமற்செய்வதும் காலத்தினாற் செய்வதும், பயன் தூக்காது செய்வதும் ஆகும். அவ்வாறு செய்தருளும் பேருதவிக்குக் கைம்மாறாக உயிர்களால் செய்யத் தக்கது யாதும் இல்லை. தனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மனத்தால் நினைத்தலும், மொழியால் போற்றலும், மெய்யால்

Koviloor Digital Library

வணங்கலுமே அவனுக்குச் செய்யத்தக்கனவாம். இவ்வாறு செய்வனவற்றுள் மனத்தால் எண்ணியும் மொழியால் போற்றியும் வருதலைத் தோத்தரித்தல் [ஸ்தோத்தரித்தல்] என்பர். தோத்தரித்தல் –புகழ்ந்து பாடல். போற்றியுரைத்தல். இந்நூலில் இவ்வாறு வரும் போற்றி உரை பலவாகும். தனிச்சுடரே! எவ்வுயிர்க்கும் பின்னமற நின்ற பெருமானே! தெய்வ விளக்கொளியே! ஐந்தொழிற்கும் நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே! அத்துவாவின் நிலையே வடிவமாய் நின்றோய்! ஐந்தொழிலும் ஏவித் தனி நடத்தும்எங்கோவே! அட்டமூர்த்தமாம் வாழ்வே! அட்டயோகத் தவமே! விபுதர் தனித்தனியே பேசும் தசாங்கமெனப் பெற்றோனே! உள்ளம் உவப்ப உயர்ந்தோனே! கிடாயதனை எண்திக்கும் நடத்தி விளையாடும் நாதா! படைப்போனைக் குட்டிச் சிறை'பிருத்தும் கோமானே! புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே! வீரவடிவேல் விடுத்தோனே! விசய வீரனைத் தூதாக விடுத்தோனே! பானு பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்கமுகனை வென்று வாகை முடித்தோய்! சூருடலம் கீண்ட சுடர் வேலோய்! சித்ரமயில் வாகனமாய் ஏறி நடாத்தும் இளையோனே! சேவலைப் பதாகையெனத் தனித்துயர்ந்த மேலோனே! தேவர் சிறைவிடுத்து ஆட்கொண்டளித்த தேவே! சைவக்கொழுந்தே! தவக்கடலே! தெய்வக் களிற்றை மணம் செய்தோனே! வள்ளிக்கொடியை மணந்தோனே! உள்ளம் உவந்து ஆறுதிருப்பதி கண்டு ஆறெழுத்தும் அன்பினுடன் கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டானே! செந்திப் பதிபுரக்கும் செவ்வேளே! எனப் பலவாறாகப் புகழ்ந்து அடியேற்கு முன்னின்றருள் என வேண்டிக்கோடலின் இந்நூல் தோத்திர நூலாயிற்று.

மந்திரங்கள்:

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த மறைமொழிதானே மந்திரம் என்ப, மந்திரம் என்பது தன்னை மனத்தகத்து எண்ணுவோரைக் காப்பாற்றுவது என்னும் பொருள் உடையதாகும். இந்நூற்கண் இறைவனுக்குரிய ஐந்தெழுத்து மந்திரமும் [சிவாயநம], முருகப்பெருமானுக்குரிய ஆறெழுத்து மந்திரமும் [சரவணபவ] கூறப்பெற்றுள்ளன. திருவைந்தெழுத்து கூத்தப் பெருமானின் திருவடிவாக அமையும் சிறப்புடையது. அப்பெருமான் ஆதியும் அந்தமும்

Koviloor Digital Library

இல்லாதவன். எங்கும் நிறைந்து நிற்பவன் ஆதலின் அப்பெருமான் திருவடிவாக விளங்கும் திருவைந்தெழுத்தும், 'தொல்லுலகில் ஈறும் முதலும் அகன்று எங்கும் நிறைந்து ஐந்தெழுத்தாய்' விளங்குகிறது என அடிகளால் போற்றப்பெறுகின்றது. ஆறெழுத்து மந்திரத்தை, 'ஆறெழுத்தும் அன்பினுடன் கூறுமவர் சிந்தை குடிகொண்டோனே' என்னும் தொடரால் போற்றிப் புகழ்வர். இத்திரு மந்திரங்கள் ஐந்தெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் உடையவேனும் தம்முள் வேறுபாடு இன்றிப் போற்றற்குரியவாம். இதனை,

நன்முகம் இருமூன்று உண்டால் நமக்கவை தாமே கந்தன்
தன்முக மாகி உற்ற தாரகப் பிரமம் ஆகி
முன்மொழி கின்ற நம்தம் மூவிரண்(டு) எழுத்தும் ஒன்றாய்
உன்மகன் நாமத்(து) ஓராறு எழுத்தென உற்ற தன்றே.

உற்பத்திக்காண்டம்– திருவிளையாடல் படலம்

என வரும் கந்த புராணப் பாடலால் அறியலாம். இதுவன்றிப் புறத்தே காணப்பெறும் ஆறு திருப்பதிகளையும் அகத்தே காணப்பெறும் ஆறு ஆதாரங்களாகவும், அவற்றில் இவ் ஆறெழுத்து மந்திரம் இடம் பெற்றிருப்பதாகவும் அறிஞர்கள் கூறுவர். மூலாதாரம்– திருப்பரங்குன்றம். இங்குச் சகர ஒலி அமையும். சுவாதிட்டானம்– திருச்செந்தூர். இங்கு ரகர ஒலி அமையும். மணிபூரகம் – திருஆவினன்குடி. இங்கு வகர ஒலி அமையும். அனாதகம்– திருவேரகம். இங்கு ணகர ஒலி அமையும். விசுத்தி– குன்றுதோறாடல். இங்குப் பகர ஒலி அமையும். ஆக்ஞை– பழமுதிர்சோலை. இங்கு வகரஒலி அமையும். இவ்வாறெல்லாம் கருதியுணரவும் மனத்தகத்து இடையறாது எண்ணவும் இம்மந்திரங்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வாற்றானும் இது தோத்திர நூல் என அமையும்.

இ. வரலாற்றுமணம் :

கந்தபுராணம் ஆறுகாண்டங்களையுடையது. 10345 பாடல்களையுடையது. இப்பெருநூலில் காணப்படும் வரலாற்றை 74வது கண்ணியின் தனிச்சொல் முதல் 108வது

Koviloor Digital Library

கண்ணி வரையுள்ள 35 கண்ணிகளால் மிகச் சுருக்கமாகவும் அழகாகவும் அடிகள் அருளியுள்ளார்.

தட்சகாண்டம்:- இது நூலின் இறுதியிலுள்ள ஆறாவது காண்டமாகும். எனினும் விண்ணவர்களைச் சூரபதுமன் துன்புறுத்துவதற்குரிய காரணம் இக்காண்டத்திலேயே விவரிக்கப்படுகின்றது. ஆதலின் இதுவே முன்மொழிந்து கோடற்குரிய பகுதியாம். அசுரகாண்டம்:- இது கந்த புராணத்தின் இரண்டாவது காண்டமாகும். சூரபதுமன் முதலிய அசுரர்களின் தோற்றமும் அவர்கள் பெற்ற வரமும் வாழ்வும் விண்ணவர்களைத் துன்புறுத்திய விதமும் இதன்கண் விரித்துரைக்கப்படுகின்றன. இவ்விரு காண்டங்களின் வரலாற்றை உள்ளடக்கிய தொடரே, 'வெந்தகுவர்க்கு ஆற்றாத விண்ணோர்' என அடிகள் அருளும் தொடராகும். வெந்தகுவர் எனவே அவர் யார்? என்ற வினா எழும். அவருக்கு ஆற்றாத விண்ணோர் எனவே அவர்கள் ஆற்றாதவாறு செய்த துன்பங்கள் எவை? அவ்வாறு அவர்கள் துன்புறுத்தப்படுதற்குக் காரணம் என்ன? என்ற வினாக்கள் எழும். இவற்றிற்கெல்லாம் விளக்கமாக அமைந்ததே இவ்விரு காண்டங்கள் ஆகும். உற்பத்திக்காண்டம் இது கந்தபுராணத்தின் முதற்காண்டமாக விளங்குவதாகும். வெந்தகுவர்க்கு ஆற்றாத விண்ணவர்கள் இறைவனிடம் முறையிட, அப்பெருமானும் ஐந்து முகத்தோடு, அதோமுகமும் கொண்டு, அம்முகங்களினின்றும் ஆறுதீப்பொறிகள் எழுமாறு செய்து அப்பொறிகள் சரவணப்பொய்கையில் கருணைகூர்முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு ஒரு திருமுருகனாக விளங்க அருளினன். அவ்வாறு தோன்றிய பெருமானின் பெருமையும் அப்பெருமானின் விளையாடல்களும், அப்பெருமான் இறைவன் ஆணைவழி நின்று தாரகனை அழித்துத் திருச்செந்தூருக்கு எழுந்தருளுவதும் ஆகிய வரலாறுகளை அடிகள் 75 முதல் 95 வரையுள்ள 21 கண்ணிகளில் சுருங்கிய சொற்களால் பொருள் விளங்க விரித்துக் கூறியருளுகின்றார். அசுரகாண்டம்:- இக்காண்டத்தின் இறுதியிலுள்ள அமரர் சிறை புகு படலத்தில் வியாழன் மூலம் அசுரர்களின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் கேட்ட முருகப்பெருமான் இந்திரனுக்கு அஞ்சல் அளித்தான் எனக் கூறப்படுகிறது. இதனையே, 'வெள்ளைக் கயேந்திரனுக்கு அஞ்சல் அளித்து' என்ற தொடரால் அடிகள் அருளுகின்றார். மகேந்திர காண்டம்:-

Koviloor Digital Library

முருகப்பெருமானின் ஆணைவழி வீரவாகுதேவர் சூரபதுமனிடத்தில் தூது சேறலும் அதற்கு அவன் இணங்காமையும் இக்காண்டத்தில் விவரிக்கப்படுகின்றன. இதனை 96வது கண்ணியின் தனிச்சொல் முதல் 98வது கண்ணியின் முற்பகுதி வரையுள்ள கண்ணிகளில் அடிகள் விளக்குகின்றார். யுத்தகாண்டம்:- வானவரை வணங்காத சூரபதுமனின் நால்வகைப்படைகளையும், அவன் மகன் பானுகோபன், அவன் தம்பி சிங்கமுகன், ஆகியோரையும் அழித்துத் தேவர்களைச் சிறைவீடு செய்த பகுதி இக்காண்டத்தில் விவரிக்கப்படுகிறது. இதனை 98வது கண்ணியின் பிற்பகுதி முதல் 103வது கண்ணி வரையுள்ள ஆறுகண்ணிகளில் அடிகள் அருளுகின்றார். தேவகாண்டம்:- சிறைமீட்ட விண்ணவரை விண்ணுலகத்திற்குக் குடியேற்றுதலும் தெய்வயானை அம்மை திருமணமும் இக்காண்டத்தில் விவரிக்கப்படுகின்றது. இதனை 104, 105வது கண்ணிகளில் அடிகள் அருளுகின்றார். தட்சகாண்டம்:- இதன் இறுதியில் உள்ளது வள்ளியம்மையின் திருமணப்படலமாகும். இதனை 105வது கண்ணியின் தனிச்சொல் முதல் 108வது கண்ணி வரையுள்ள பகுதிகளில் அடிகள் சுவைபடக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு கந்தபுராணக் கருத்தை விரித்து விளக்க வேண்டிய இடத்தில் விரித்துரைந்தும், சுருக்கிக் கூற வேண்டிய இடத்தில் சுருக்கி உரைத்தும் அடிகள் கூறியருளியிருக்கும் திறம் பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

அணிநலம்:-

அடிகளின்திருவாக்கில் அணிகள்பல அமைந்துள்ளன. முருகப்பெருமானின் ஆறு திருமுகங்களும், பன்னிரு திருக்கரங்களும் கூறப்பட்டிருக்கும் பகுதி உள்ளதை உள்ளவாறு கூறியிருக்கும் பகுதியாகும். அப்பகுதி தன்மையணியின்பாற்படும். அடுத்து இவர் கூறும் உவமைகள் மிகச்சுவையுடையன ஆகும். பொருளை விளக்குதற்கு என அமைந்த இவ்வுவமைகள் இனிமையுடையனவாய் இருப்பதோடு யார்க்கும் விளங்கும் எளிமையுடையனவாயும் உள்ளன. 1. தாரணியில் இந்திரசாலம் புரிவோன் யாவரையும் தான் மயக்கும் தந்திரத்தில் சாராது சார்வது போல். 2. கறங்கும் சகடமும் போல். 3. பூத்த பவளப்பொருப்பு ஒன்று வெள்ளி வெற்பில் வாய்த்தனைய. 4. பருவமலர்ப் புண்டரீகம்

Koviloor Digital Library

பன்னிரண்டு பூத்தாங்கு. 5. பருதி பலவும் எழுந்து சுடர் பாலித்தாற்போல. 6. சோதி இளம்பருதி நூறாயிரங்கோடி போல. 7. பூங்குயில் போல். 8. தேய்ந்த பிறைத்துண்டம் இருமூன்றும் நிரைதோன்றப் பதித்தனைய. 9. நீக்கமின்றி ஆடி நிழலசைப்பான் போல் . இவற்றுள் 3,4,5,6,8 என்ற எண்களுக்குரியன இல்பொருள் உவமைகளாம். முருகனுக்குரிய தசாங்கங்கள் இவையெனக் கூறும் பகுதி உருவக நலம் அமைந்தது. 'தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினாற் பஞ்சமலம் காய்ந்த சிவஞானக் கடாக் களிறும்' என வரும் பகுதி சிவஞானத்திற்கும் யானைக்கும் சிலேடையாய் அமைந்துள்ள பகுதியாகும்.

அழகு நலம்:-

நூலிற்குரிய பத்துவகை அழகுகளில் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்பது ஒன்றாகும். கந்தபுராண வரலாற்றை அடிகள் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்திருக்கும் திறம் வரலாற்று மணம் என்ற தலைப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவன்றி அடிகள் ஆங்காங்கு அருளியிருக்கும் தொகைச்சொற்கள் பலவும் இவ்வழகுபற்றிக் கூறியனவே ஆகும். இருவினை மலர்க்கண் மூன்று, மூன்றவத்தை, ஈரிரண்டு தோற்றம், நால்வகையாம் சத்திநிபாதம், ஐந்தொழில், பஞ்ச வித ரூபம், ஓதிய ஐந்து ஓங்காரம், பஞ்ச மலம், ஐந்து இலக்கணம், ஆறு அத்துவா, அத்துவாக்கள் இருமூன்று, ஆறு திருப்பதி, ஆறெழுத்து, எழுபிறப்பு, நிலம் ஏழு, உடல் அறுபத்துஎட்டு, ஆரவந்த நான்கு நூறாயிரம் என வருவன காண்க.

இவ்வாறு நவில்தொறும் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் நனி விளங்குமாறு இவ்வருள் நூலை அடிகள் அருளியிருக்கும் திறம் எண்ணி மகிழ்தற்குரிய தொன்றாகும்.

Koviloor Digital Library

உ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

கந்தர் கலிவெண்பா

மூலமும் உரையும்

இறை இயல்பு

1. பூமேவு செங்கமலப் புத்தேளும் தேறரிய
பாமேவு தெய்வப் பழமறையும் – தேமேவு

2. நாதமும்நா தாந்த முடிவும் நவைதீர்ந்த
போதமும் காணாத போதமாய் – ஆதிநடு

3. அந்தம் கடந்தநித்தி யானந்த போதமாய்ப்
பந்தம் தணந்த பரஞ்சுடராய் – வந்த

4. குறியும் குணமும்ஒரு கோலமும்அற்[று] எங்கும்
செறியுப் பரம சிவமாய் – அறிவுக்கு

5. அனாதியாய் ஐந்தொழிற்கும் அப்புறமாய் அன்றே
மனாதிகளுக்[கு] எட்டா வடிவாய்த் – தனாதருளின்

6. பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்கும்
தஞ்சமென நிற்கும் தனிப்பொருளாய் – எஞ்சாத

7. பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவர வும்புணர்வும்
காரணமும் இல்லாக் கதியாகித் – தாரணியில்

8. இந்திரசா லம்புரிவோன் யாவரையும் தான்மயக்கும்
தந்திரத்தில் சாராது சார்வதுபோல – முந்தும்

9. கருவின்றி நின்ற கருவாய் அருளே
உருவின்றி நின்ற உருவாய்த் – திரிகரணம்

10. ஆகவரும் இச்சை அறி[வு] இயற்ற லால்இலய
போகஅதி காரப் பொருளாகி – ஏகத்[து]

Koviloor Digital Library

11. உருவும் அருவும் உருவருவம் ஆகிப்
பருவ வடிவம் பலவாய்

பொழிப்புரை:-

பொலிவுமிக்க செந்தாமரையின்கண் வீற்றிருக்கும் நான்முகனும் [திருவருள் உணர்வால் அன்றி உலகியல் உணர்வால்] தெளிதற்கரிய யாப்பு அமைவு பொருந்திய தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த பழைய வேதங்களும், தெய்வத்தன்மை அமைந்த நாத தத்துவமும், அந்நாத தத்துவத்தின் முடிவாக விளங்கும் மெய்ப்பொருளும், வினைமாசு நீங்கிய உயிரறிவும் காண இயலாத அறிவு வடிவாய்; தோற்றம், நிலைபேறு, அழிவு எனும் மூன்றும் கடந்த மெய்யறிவு இன்பமாய்; இயல்பாகவே வினையினின்றும் நீங்கிய பேரொளிப் பிழம்பாய்; உயிர் தன் அறிவால் இப்பெயர் உடையன்எனவழங்கிவருவதொரு பெயரும், ஒரு குணமும், ஒரு உருவும் இல்லாமல் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் மேலான சிவபரம் பொருளாய், கால எல்லைக்கு உட்பட்ட எவ்வறிவிற்கும் எட்டாத காலம் கடந்த பேரறிவுப் பொருளாய்; [உயிர்களை ஈடேற்றுவதற்கெனச் செய்தருளும்] ஐந்தொழிற்கும் அப்பாற்பட்டதாய்; கால எல்லைக்கு முற்பட்ட காலந்தொட்டு மனம் முதலிய கருவிகட்கு எட்டாத வடிவாய்; தனது பேரருளால் ஐவகையான திருவுருவைக் கொள்ளும் பேரின்ப வடிவாய்; எல்லா உயிர்கட்கும் பற்றுக்கோடு எனக் கருதுமாறு நிலைபெற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற மெய்ப்பொருளாய்; குறைவிலாத நிறைவாய்; என்றும் உள்ளதாய்; இறப்பும், பிறப்பும், பற்றும் , தான் பிறத்தற்கொரு காரணமும் இல்லாத தனிப்பேறு உடையதாய்; இவ்வுலகத்தில் இந்திரசால வித்தையைச் செய்பவன் எல்லோரையும் மயக்குகின்ற வித்தையில் தான் மனம் பொருந்தாதிருந்தும், அவ்வித்தையைக் காண்போருக்கு அவ்வித்தையில் மனம் பொருந்தி நிற்பவனாய்க் காட்டுவதுபோலத் [தான்செய்யும் செயலுடையதாய்:] தனக்கு முற்பட்ட மூலப்பொருள் எதுவுமின்றி எல்லாப்பொருளுக்கும் தானே மூலப்பொருளாய்; வினைவயத்தாலாயவடிவின்றி அருள் வயத்ததாய் நிற்கும் திருவடிவு உடையதாய்; உயிர் செயலாற்றுதற்கென மன

Koviloor Digital Library

மொழி மெய்யென்னும் முக்கருவிகள் அமைந்திருப்பது போலத் தனக்கமைந்திருக்கும் விருப்பம் அறிவு தொழிற்பாடு ஆகிய மூன்று ஆற்றல்களால் ஒடுக்கம், நுகர்வு, செயற்பாடு ஆகிய மூவகைச் செயல்களைச் செய்யும் பொருளாய்; ஒப்பற்றதொரு வடிவிலிருந்தே உரு,அரு,அருவுரு ஆகிய மூவகை வடிவும் கொண்டு அவற்றால் உயிர்களின் தகுதிக்கேற்ப அருள் வழங்கும் பல்வேறு திருவுருவங்களை உடையதாய் ; [என்றவாறு]

விளக்கவுரை:

சிவபெருமானுக்கும் முருகப்பெருமானுக்கும் வேற்றுமையின்மையின், சிவபெருமானுக்குரிய சிறப்புக்கள் பலவும் முருகப்பெருமானுக்கு ஏற்றிக் கூறப்படுகிறது. 1–36; 59–65 ஆகிய கண்ணிகள் இந்நிலையில் அமைந்துள்ளன.

குமரகுருபரர் செந்திலாண்டவன் திருவருளால் ஊமை நீங்கப்பெற்ற அமையத்து அப்பெருமானின் கருணையை நினைந்து யாதினை நினைந்து என்சொல்லிப் பாடுகேன் எனத் திகைக்க முருகப்பெருமான் தம் திருக்தோளினின்றும் ஒரு பூவினை வீழ்த்தியருளி அதனையே முதன் மொழியாகக் கொண்டு பாடுக எனக் குறிப்பால் உணர்த்த அக்குறிப்பின் வழிப் பூ என்னும் சொல்லை முன் வைத்துப் பாடினர் என்ப. பூ என்பது மங்கலச் சொல் ஆதலும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது.

நான்முகன் செந்தாமரையிலும் வீற்றிருப்பன்; வெண்டாமரையிலும் வீற்றிருப்பன் என அறிஞர் கூறுவர். ‘புறத்தும் ஆயிரம் வெள் இதழால் ஒரு புண்டரீகமும் அண்ணலும் போலவே’ [தக்க- 282], ‘செந்தாமரையோனை’ [தக்க–698] என வரும் ஒட்டக்கூத்தர் வாக்கால் இதனை அறியலாம்.

பா– யாப்பமைதி. தேம் மேவு எனப் பிரித்து இனிமை பொருந்திய எனப் பொருள் கோடலும் ஒன்று. ஆதிநடு அந்தம் கடந்த – முதல் இடை கடை மூன்றும் கடந்த எனப் பொருள் கோடலும் ஒன்று. நித்தியம்– அழிவில்லாதது [சத்து].

Koviloor Digital Library

ஆனந்தம்- இன்பம். போதம்-அறிவு: ஈண்டு மெய்யறிவைக் குறிக்கும் [சித்து]. சச்சிதானந்தம் என்று அழைப்பதும் இதுவாகும். சத்து- என்றும் உள்ளது. சித்து- அறிவுடையது.

பந்தம்-கட்டு; தளை. பந்தந்தணந்த பரஞ்சுடர் என்றது வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவினன் என்பதை உணர்த்துவதாகும்.

வந்த குறி- வழங்கப்படுவதொரு பெயர். உயிர் தன் அறிவின் எல்லைக்குட்பட்ட பொருள்களுக்குப் பெயரிட்டு வழங்குதல் போல இறைவனுக்கு ஒரு பெயரிட்டு வழங்குதற்கு இல்லை. செஞ்சடையப்பர், வைத்தியநாதர், நடராசர் முதலியனவாக நாம் பெயரிட்டு அழைப்பதெல்லாம் ஒரு பெயருமில்லா இறைவனுக்கு நாம் ஏற்றி உரைக்கும் [உபசாரமாக வழங்கும்] திருப்பெயர்களே ஆம். குணம் என்பது ஈண்டுத் தாமதம், இராட்சசம், சாத்வீகம் ஆகிய குணங்களையேயாம். உயிர்களுக்கு இம்முக்குணங்களும் அவ்வச் சூழல்களுக்கு ஏற்ப மாறிமாறி வரும். இறைவனுக்கு இவை இல்லை. ஆனால் அவனுக்குரிய சிறப்பான குணங்கள் எட்டு உள. அவை தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினன் ஆதல், இயற்கை உணர்வினன் ஆதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருள் உடைமை, முடிவில் ஆற்றல் உடைமை, வரம்பில் இன்பம் உடைமை என்பனவாம். எனவே வினைவயத்தால் மாறி மாறி உடலெடுக்கும் உயிர்களுக்குரிய முக்குணங்கள் இறைவனுக்கு இல்லை என்பதும், அவனுக்கே உரிய சிறப்பான குணங்கள் எட்டு உள என்பதும், அதுபற்றியே திருவள்ளுவர் முதலானோர் எண்குணத்தான் என இறைவனைக் குறித்தனர் என்பதும் ஈண்டு அறியத் தக்கதாம்.

கோலம்-வடிவு, இறைவனுக்கென ஒரு தனித்த வடிவு இல்லை. உயிர்களின் பக்குவத்திற்கேற்ப அவற்றை ஆட்கொள்வதற்கென இறைவன் கொள்ளும் வடிவங்களையே நாம் இன்று வடிவங்களாகக் கொண்டு வழிபடுகின்றோம். இதுபற்றியே 'ஒரு நாமம் ஓருருவம் ஒன்றுமிலார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணம்

Koviloor Digital Library

கொட்டாமோ'' என மணிவாசகரும் அருளினார். இறைவன் உயிர்க்கு அறிவும் உணர்வும் கொடுத்தபின்பே அவை இறைவனைப்பற்றி எண்ணவும், அவன் பொருள் சேர்புகழைச் சொல்லவும் முற்படுகின்றன. ஆதலின் உயிர் அறிதற்கும், உணர்தற்கும் முதல்வனாகவும், முற்பட்டவனாகவும் இறைவன் இருத்தலின் 'அறிவுக்கு அனாதியாய்' என்றார். ஐந்தொழில்களாவன. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்பன. உயிர்கள் செய்யும் வினைக்கேற்ப இறைவன் நுண்ணுடலையும், பருவுடலையும் தருதல் படைப்பாம். அவ்வுடலைக் கொண்டு உயிர் உணரவும் நுகரவும் வாழுமாறு செய்தல் காத்தலாம். அவ்வாறு உணர்ந்தும் நுகர்ந்தும் வாழ்ந்த உயிர்களை இளைப்பாறுமாறு செய்தல் அழித்தலாம். உயிர், தன் வினைகளை நுகருங்கால் அவற்றிற்கேற்ப உள்ளனவற்றை மட்டும் நினைவிற்கொள்ளச் செய்து ஏனையவற்றை மறக்கச்செய்வது மறைப்பாம். மருத்துவர் அறுவை சிகிச்சை செய்யுங்கால் மயக்கமருந்து ஊட்டுவது போல்வது இது. உயிர் இவ்வாறெல்லாம் வினைப்பயனை நுகர்ந்தபின் இருவினையும் ஒப்பும், மலநீக்கமும் ஏற்படும். அந்நிலையில் வீடுபேற்றை அருளி அதற்கு வாழ்வளிப்பது அருளலாம். இவ்வைந்தொழில்களையும் இறைவன் தன் அருளாற்றலைக் கொண்டு நினைவுமாத்திரத்தால் செய்வதல்லது, நம்போன்று உழன்று செய்வதில்லை. ஆதலின் 'ஐந்தொழிற்கும் அப்புறமாய்' என்றார்.

அழிப்பு இளைப் பாற்றல் ஆக்கம் அவ்வவர் கன்மம் எல்லாம்
கழித்திடல் நுகரச் செய்தல் காப்பது கன்ம ஒப்பில்
தெழித்திடல் மலங்கள் எல்லாம் மறைப்புஅருள் செய்தி தானும்
பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடின் அருளே எல்லாம்.

–சித்தியார்–சுபக்கம் 37

எனவரும் பாடல் இறைவனின் ஐந்தொழில் பயனைவிளக்கும். அன்றே–காலப்பழமை உணர நின்ற சொல். அன்று+ஏ எனப் பிரித்து இரண்டும் அசைநிலை எனக் கொள்வாரும் உளர்.

Koviloor Digital Library

மனாதி – மனம் மொழி மெய் ஆகியன. இம்முக்கருவிகளின் அளவில் இறைவன் புகழ் அமைந்து விடுவதில்லை. அவற்றிற்கும் மேலானது என்பார் 'மனாதிகளுக்கு எட்டாவடிவாய்' என்றார். 'மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே! எனமணிவாசகரும் கூறுவர். இத்தொடர்க்கு மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய நான்கு கருவிகளுக்கும் எட்டாதவன் எனப் பொருள்கோடலும் ஒன்று.

தன்+ஆது=தனாது. தனாது– தன்னுடையது. ஆது என்பது ஆறனுருபு. பஞ்சவித ரூபம்–ஐவகை வடிவு; நான்முகன் திருமால் உருத்திரன் மகேசுவரன் சதாசிவன் என்ற ஐவரும் இறைவன் அருள்வழி நின்று படைத்தல் முதலாய ஐந்தொழில்களைச் செய்பவராவர். ஆதலின் அவ்வைவகை வடிவினரும் இறைவனின் வடிவினரே எனக் குறித்தார். இவ்வைவரும் இவ்வைவகைத் தொழில்களையும் செய்வது உயிர்களை ஈடேற்றி வாழ்விக்கவே ஆம். ஆதலின் இவ்வைவகை வடிவும் பேரின்ப வடிவு எனக் குறித்தனர். இத்தொடர்க்கு இவ்வாறன்றி 'சிவம் சத்தி சாதாக்கியம் ஈசுவரம், சுத்தவித்தை என்னும் சிவதத்துவ புவனங்களில் வைகும் நுகர்வை அளிப்பதாய்' எனப் பொருள் கூறலும் ஒன்று.

தஞ்சம்–பற்றுக்கோடு. தனிப்பொருள்– ஒப்பற்ற பொருள். எஞ்சாத– குறையாத, பூரணமாய்–நிறைவாய். எனவே குறைவிலா நிறைவானவன் என்பது பொருளாம். கதி–பேறு, உயிர்கள் அனைத்தும் பிறப்பு இறப்புப் பிணி மூப்பு முதலிய தீங்கில் பட்டு உழலுதற்குக் காரணம் அவை செய்த வினையேயாம். இறைவன் இயல்பாகவே வினையின் நீங்கியவனாதலின் பிறப்பு இறப்பு முதலிய எத்தீங்கும் அவனுக்கு இல்லை என்பார். 'போக்கும் .... காரணமும் இல்லாக் கதியாகி' என்றார். இது அவனுக்கு வாய்த்த தனிப்பேறு ஆகும்.

கதி–எல்லாப் பொருள்களும் புக்கு ஒடுங்குமிடம். அதாவது வீடு பேறு எனப் பொருள் கோடலும் ஒன்று. புக்கொடுங்குமிடத்தைப் [வீடு பேற்றை] புக்கில் எனத் திருவள்ளுவர் கூறுவர். 'வீடு பேறாய் நின்ற விண்ணோர் மூர்த்தி' என்னும் திருவாசகம்.

Koviloor Digital Library

இந்திரசாலம் என்பது இல்லாததை உள்ளதாகவும், உள்ளதை இல்லாதாகவும் காட்டும் ஒரு வித்தையாகும். இவ்வாறு காட்டுபவன் மற்றவர்களை இவ்வித்தையில் மயங்கச் செய்வானேயன்றித் தான் அதில் ஒன்றி மயங்குவன் அல்லன். ஆயினும் காண்போருக்கு அவனும் அவ்வித்தையில் ஒன்றி நிற்பதுபோலத் தோன்றும். இதைப் போன்றே இறைவனும் எல்லாப் பொருள்களையும் காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடினும் தான் அவற்றில் ஒன்றாது விளங்குவன். இதுவே அவன் சாராது சார்ந்து நிற்கும் நிலையாம். சாராத சார்பு– உண்மையில் தான் சார்ந்து நிற்பது அன்றிக் காண்போர்க்குச் சார்ந்து நிற்பதுபோலத் தோன்றுதல்.

முந்தும் கரு– முற்பட்ட மூலம். உயிர்கள் உடல் கருவி ஆகியவற்றைப் பெறுதற்கு முட்டை, வியர்வை, கரு, வித்து என்பனவாய மூலப்பொருள்கள் உள. இறைவனுக்கு அவ்வாறு இல்லை. ஆனால் பிற பொருள்கள் தோன்றுதற்கெல்லாம் அவனே மூலகாரணமாகின்றான். இதனைத் 'தாயும் இலி தந்தையிலித் தான் தனியன் காணேடி' எனவரும் திருவாசகத்தானும் 'மாலயன் தனக்கும் ஏனை வானவர் தமக்கும் யார்க்கும் மூலகாரணமாய் நின்ற மூர்த்தி இம்மூர்த்தியன்றோ' எனவரும் கந்தபுராணத்தாலும் நன்கறியலாம். ஆதலின் 'கருவின்றி நின்ற கரு' என்றார். அன்னன் ஆயினும் உயிர்களை ஆட்கொள்வதற்கு எனக்கொள்ளும் அருளுருவங்கள் உள என்பார். 'அருவே உருவின்றி நின்ற உருவாய்' என்றார்.

திரிகரணம்– மூவகைக் கருவிகள். அவை மனம், மொழி, மெய் என்பன. இவற்றைக் கொண்டே உயிர்கள் செயற்படுகின்றன. இதைப்போன்றே இறைவனும் விருப்பாற்றல் [இச்சாசக்தி], அறிவாற்றல் [ஞானசக்தி], தொழிலாற்றல் [கிரியா சக்தி] ஆகிய மூவகை ஆற்றல்களால் உயிர்களை ஒடுக்கியும், காத்தும், படைத்தும் வருகின்றான். இலயம்– ஒன்றுதல். அதாவது காப்பது அதிகாரம்– தொழில் புரியச் செய்வது. அதாவது படைத்தல்.

இறைவன் ஒருவனே ஆவன். அவனே உயிர்களை உய்யக் கொள்ளுதற்காக மூவகைத் திருமேனிகளையும் கொள்கிறான். நான்முகன், திருமால், உருத்திரன், [illegible]சன் எனக் கொள்ளும் உருவங்களெல்லாம் அவனது [illegible]ருவத்

Koviloor Digital Library

திருமேனிகளாகும். சிவம், சக்தி, விந்து, நாதம் என்பன அவனுடைய அருவத்திருமேனிகளாகும். சதாசிவம் என்பது அவனுடைய அருவுருவத்திருமேனி ஆகும். இவ்வொன்பான் வடிவங்களையும் இறைவன் ஒருவனே கொண்டு நின்று உயிர்களை உய்விக்கிறான்.

சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவம் திகழும் ஈசன்
உவந்தருள் உருத்திரன்தான் மால் அயன் ஒன்றின் ஒன்றாய்ப்
பவந்தரும் அருவம் நான்கு இங்கு உருவம் நான்கு உபயம் ஒன்றாம்
நலம்தரு பேதமாக நாடகம் நடிப்பன நாதன்.

எனவரும் சிவஞான சித்தியாரும் இதனை விளக்கும். அருவத்திருமேனிகளால் ஒடுக்கத்தையும், அருவுருவத்திருமேனியால் காத்தலையும் உருவத் திருமேனியால் படைப்பு முதலிய செயல்களையும் செய்வன் உயிர்களின் தகுதிக்கேற்ப இறைவன் ஆட்கொள்ள வரும் வடிவங்கள் பல என்பார். 'பருவ வடிவம் பலவாய்' என்றார். அவை போக வடிவம் யோகவடிவம் கோரவடிவம் என்பன. உயிர்கள் இன்பம் அடைதற்கெனக் கொள்ளும் வடிவம் போகவடிவாம். உயிர்கள் செய்த தீமைக்கு ஏற்ப அவற்றை ஒறுத்தற்குக் கொள்ளும் வடிவம் கோரவடிவாம். உயிர்கள் மெய்யுணர்வு பெற்று வீடுபேறு அடைதற்காகக் கொள்ளும் வடிவம் யோகவடிவாம். இதனைப்

போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார்
யோகியா யோக முத்தி உதவுதல் அதுவும் ஓரார்
வேகி ஆனால் போல் செய்த வினையினை வீட்டல ஓரார்
ஊகியா மூடர் எல்லாம் உம்பரின் ஒருவன் என்பார்.

—சுபக்கம் —50

எனவரும் சித்தியார் பாடலும் விளக்கும். மணிவாசகரும்

வேறுவேறு உருவும் வேறுவேறு இயற்கையும்
நூறு நூறாயிரம் இயல்பினதாகி
ஏறுடை ஈசன் இப்புவனியை உய்யக்
கூறுடை மங்கையும் தானும் வந்து அருளி

எனக் கூறுமாறு காண்க.

Koviloor Digital Library

உயிர்கட்கு வினைமாச நீங்கப் பிறவி கொடுத்தருளல்
– இருள்மலத்துள்

12. மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு முத்தி அளித் தற்குமல
பாகமுற வேகடைக்கண் பாலித்துத் –தேகம் உறத்

13. தந்த அருஉருவஞ் சார்ந்துவிந்து மோகினிமான்
பெந்தம் உறவே பிணிப்பித்து– மந்த்ரமுதல்

14.ஆறத்துவாவு[து]அண்டத்[து]ஆர்ந்த அத்துவாக்களும் முற்
கூறத் தகும்சிமிழ்ப்பிற் கூட்டுவித்து – மாறிவரும்

15. ஈரிரண்டு தோற்றத்[து] எழுபிறப்புள் யோனி
ஆரவந்த நான்குநூ றாயிரத்துள் – தீர்வரிய [எண்பான்

16. கன்மத்துக்[கு] ஈடாய்க் கறங்கும் சகடமும் போல்
சென்மித்[து] உழலத் திரோதித்து – வெந்நிரய

17. சொர்க்காதி போகமெலாம் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தால்
நற்காரணம் சிறிது நண்ணுதலும்''

பொழிப்புரை:

அறியாமையை விளைவிக்கும் ஆணவ மலத்துள் மயங்கும் அளவிறந்த உயிர்கட்கு வீடுபேறு வழங்குதற் பொருட்டு, அவ்வாணவ மலம் நீங்குதற்குரிய பக்குவமடைய அருள்நோக்கம் செய்தருளி, அவ்வுயிர்கள் உடல் எடுக்குமாறு உதவிய சதாசிவத் திருவுருவைச் சார்ந்து இருக்கும் சுத்த அசுத்த பிரகிருதி மாயைகளின் வாயிலாக அவ்வந் நிலைக்குத் தக்க கட்டு உறுமாறு இறுகக் கட்டுவித்து, மந்திரம் முதலிய ஆறு வழிகளுடனும் உலகில் நிறைந்த பிற வழிகளுடனும் முற்கூறிய பிணிப்பில் அழுத்திக் கூட்டுறவு கொள்ளுமாறு செய்வித்து, மாறி மாறி வருகின்ற நால்வகைத் தோற்றத்தினையுடைய எழுவகைப் பிறப்பினுள் எண்பத்து நான்கு இலக்கம் பிறப்பு வேறுபாடுகளுள் திருவருள் துணையாலன்றி நீக்கற்கியலாத இருவினைக்கு ஈடாகக் காற்றாடியும் வண்டியின் உருளையும் போலப் பிறந்து [illegible] வருந்துமாறு மறைப்பைச் செய்து, அவற்றான் கொடி[illegible]த் துன்பங்களையும் சுவர்க்க இன்பங்களையும் நுகருமாறு [illegible]து,

Koviloor Digital Library

இவ்வகையில் பக்குவம் பெற்ற திறத்தால் வீடுபேறு அடைதற்கு ஏதுவாய சிவபுண்ணியம் சிறிது விளைதலும் [எ-று].

விளக்கவுரை:

இருள்மலம்- ஆணவமலம். உயிர்க்கு அறியாமையை விளைவித்து அதன்வாழ்வை இருள்சூழச்செய்தலின்அதனை இருள்மலம் என்றார். இருள்பிற பொருளைக் காட்டாதாயினும் தன்னையேனும் காட்டும். இது பிற பொருளைக் காட்டாது, தன்னையும் காட்டாது. "ஒரு பொருளும் காட்டாது இருள் உருவம் காட்டும், இருபொருளும் காட்டாதிது" எனத் திருவருட் பயன் இதன் இயல்பைக் கூறும். நெல்லில் உமியும் நிகழ் செம்பினில் களிம்பும் அவற்றினிடத்துத் தொன்மையாகவே உள்ளனபோல, இம்மலமும் தொன்மையாகவே உயிரொடு இயைந்து நிற்பதாகும். இதனோடு உயிர் கூடியிருப்பதாலேயே அறியாமையோடுகூட விளங்குகின்றது. இம்மல நீக்கம் பெற்று சிவப்பேறு அடையவே இறைவன் கருணை கூர்கின்றான். மலபாகம் உறுதலாவது ஆணவமலம் தன்வலியிழந்து நிற்பதாகும். யான் எனது என்னும் செருக்கு நீங்கித் திருவருள் வழி நடக்கும் பக்குவமே மலபரி பாகமாகும். இதனைத் திருவருள் துணைக் கொண்டே உயிர் பெற இயலும். அருவுருவம்- சதாசிவம். இதனைச் சார்ந்து இருப்பது சுத்தமாயை ஆகும். அதனைச் சார்ந்து அசுத்தமாயையும், அதனைச் சார்ந்து பிரகிருதிமாயையும் உள்ளன. விந்து- சுத்தமாயை. இது அழிவில்லாதது. அருவாயது. மயக்கம் செய்யாதது. மோகினி- அசுத்த மாயை. இதுவும் அழிவில்லாதது. அருவாயது. வினைக்குப் பற்றுக் கோடாயது. மயக்கம் செய்வது. மான்- பிருகிருதிமாயை. இது அறியாமை [அவிச்சை], முனைப்பு [ஆங்காரம்] , அவா, ஆசை, வெகுளி ஆகிய ஐவகைக் குற்றங்களும் விளைதற்குக் காரணமாய் இருப்பது. பெந்தம்உற- பிணிப்பைப் பெற. அத்துவா- வழி. உயிர்கள் மலநீக்கம் பெற்றுச் சிவப்பேற்றை அடைதற்கு இவ் ஆறு வழிகளையும் கடத்தல் வேண்டும். அவ்வழி மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை என ஆறு வகைப்படும். மந்திரம்- தொடராயிருப்பது. பதம்- சொல்லாயிருப்பது. வன்னம்- எழுத்தாயிருப்பது. இம்மூன்றும் சொல்வடிவாயது.

Koviloor Digital Library

புவனம்– உலகு. தத்துவம்–உயிர் வினை நீக்கம் பெறும் வழிகளைப் படிப்படியாகப் பெறவைப்பது. இம்மூன்றும் பொருள் வடிவாயது. 'ஆறு அத்துவாவும் அண்டத்து ஆர்ந்த அத்துவாவும்' என விதந்து கூறுதலின் முன்னையது பிண்டத்தில் [உடம்பில்] உள்ளதெனவும், பின்னையது அண்டத்தில்[உலகில்] உள்ளதெனவும் வேறுபாடு அறியப்பெறும். இவற்றின் நுண்மைகளை உணர்ந்து அவற்றினின்று நீங்குதல் வேண்டும். சிமிழ்ப்பு– கட்டு.

ஈரிரண்டு தோற்றம்– நால்வகைப் பிறப்பு. ஒன்று முட்டையிலிருந்து தோன்றுவன. இரண்டு கருப்பையில் இருந்து தோன்றுவன. மூன்று வியர்வையில் இருந்து தோன்றுவன. நான்கு கிழங்கு வித்து முதலியவற்றினின்றும் தோன்றுவன. ஏழ்பிறப்பு– தேவர், மக்கள், விலங்கு,பறவை,ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பன. யோனி பேதம்– கருவின்[பிறப்பு] வேறுபாடுகள். தேவரில் பதினான்கு இலக்கமும், பறவையில் பத்து இலக்கமும், ஊர்வனவற்றுள் பதினொரு இலக்கமும், நீர் வாழ்வனவற்றுள் பத்து இலக்கமும், தாவரங்களில் இருபது இலக்கமும் ஆக எண்பத்துநான்கு இலக்கப் பிறப்பு வேறுபாடுகள் உள. ''உரைசேரும் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரமாம் யோனி பேதம்'' எனத் திருஞானசம்பந்தரும் இதனைத் தொகுத்துக் கூறுவர். காற்றாடியும் வண்டியின் உருளையும் [சக்கரமும்] உயிர் வினை வயத்தால் மாறி மாறிப் பிறத்தற்கு உவமைகளாம்.

நற்காரணம்– சிவபுண்ணியம்

நல்லாறு தெரிந்துணர நம்பர் அருளால்.

–தர்க்கமிடும்

18. தொன்னூல் பரசமயம் தோறும் அதுவதுவே
நன்னூல் எனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து – முன்னூல்

19. விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தின் உண்மைச்
சரியைகிரி யாயோகம் சார்வித்[து] – அருள்பெருகு

20. சாலோக சாமீப சாரூப மும்புசிப்பித்[து]
ஆலோகம் தன்னை அகற்றுவித்து – நால்வகையாம்

Koviloor Digital Library

21. சத்திநி பாதம் தருதற்[கு] இருவினையும்
ஒத்துவரும் காலம் உளவாகிப் – பெத்த

22. மலபரி பாகம் வருமளவில் பன்னாள்
அலமருதல் கண்ணுற்[று] அருளி

பொழிப்புரை:

தத்தம் மதங்களே சிறந்ததென நிலைநாட்டும் பழமையான நூல்களையுடைய பிற சமயங்களில் எல்லாம், அவ்வச் சமய நூல்களே மெய்நூல் என்றறிந்து அவற்றில் தோயுமாறு செய்து, அதன்பின் வேதங்களில் கூறியுள்ள பலவேறு விரதங்கள் ஆச்சிரமங்கள் முதலியவற்றையும் கடைப்பிடிக்கச் செய்து, அதன்பின் மெய்மையாகச் செய்த தவத்தின் பயனாக நிலைத்த பயனைச் செய்யும் சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் மூன்றினும் படிப்படியாகச் சேர்ப்பித்து அவற்றின் வாயிலாகத் திருவருள் பெறுவதற்கு ஏதுவாகிய சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம் என்னும் மூவகைப் பத முத்திகளையும் நுகரச் செய்து, அதனால் தெளிந்த அறிவை மேலும் விரிவடையச் செய்து, நால்வகையான அருட்பதிவை வழங்குவதற்கு நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைகளையும் ஒப்பக்கருதும் காலம் உண்டாகி இதுகாறும் உயிரைக் கட்டுப்படுத்தியிருந்த ஆணவ மலம் தன்வலிமை கெட்டு ஒழிதற்குரிய பக்குவநிலை வரும் வரை இவ்வாறு உயிர்கள் பன்னெடுங்காலமாகப் பிறந்திறந்து வருந்துதலை அருட்கண்ணால் நோக்கி [எ–று].

விளக்கவுரை:

இந்திய நாட்டிலுள்ள சமயங்களைப் புறப்புறச் சமயம், புறச்சமயம், அகப்புறச் சமயம், அகச்சமயம் என நால்வகைப்படுத்தியுள்ளனர். வேதம், சிவாகமம் ஆகிய இரண்டையும் ஒப்புக் கொள்ளாதாரைப் புறப்புறச் சமயத்தவர் என்றும், வேதத்தில் தமக்குரிய பகுதியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு பிறபகுதியை இகழ்வாரைப் புறச்சமயத்தவர் என்றும், வேத சிவாகமங்களோடு அவற்றிற்குப் புறம்பாக உள்ள நூல்களையும் ஏற்றுக் கொள்வோரை அகப்புறச் சமயத்தவர் என்றும், சைவ சித்தாந்திகளோடு முழுமையாக ஒத்து அவர்கள் கூறும் பொருள்களில் மட்டும் ஓரளவு கருத்து வேற்றுமை

Koviloor Digital Library

உடையாரை அகச்சமயத்தவர் என்றும் சித்தாந்த வல்லுநர்கள் பாகுபடுத்தியுள்ளனர்.

புறப்புறச் சமயமாவன:- உலகாயதம், மாத்யமிகம், யோகசாரம், சௌத்திராந்திகம், வைபாடிகம், ஆருகதம் என்பன.

புறச்சமயமாவன:- தருக்கம், மீமாஞ்சகம், ஏகான்ம வாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என்பன.

அகப்புறச்சமயமாவன:- பாடாணவாதம், பேதவாதம், சிவசமவாதம், சிவசங்கிராந்த வாதம், ஈசுவர அவிசார வாதம், சிவாத்துவித சைவம் என்பன.

இவை ஒவ்வொன்றும் தத்தம் சமயங்களே உயர்ந்தது என நிலைநாட்டும். அவற்றைக் கூறும் நூல்களை உணர்ந்து திருவருள் சார்பால் அவற்றினின்றும் விலகுதலும் வேண்டும். இதனைப்,

புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்
புகல்மிருதி வழிஉழன்றும் புகலும் ஆச்சிரம

அறத்துறைகள் அவையடைந்தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும்
அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் ஆரணங்கள் படித்தும்

சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேத
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் சென்றால் சைவத்

திறத்து அடைவர் இதில்சரியை கிரியா யோகம்
செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர்.

– சுபக்கம் 11

என்னும் சிவஞானசித்தியாரும், நாவரசரும் பிறசமய நெறியில் சின்னாள் நின்றமைக்குக் காரணம், “நல்லாறு தெரிந்துணர நம்பர் அருளாமையே” என்பது அவர் வரலாற்றால் அறியப்படும். எனவே தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாய பின்பும், இத்தகைய நெறிகள் பலவும் அலைப்புண்ணுமாறு செய்யும் என்பதும், அவற்றினின்றும் நீங்கி உய்யவும் திருவருள் துணை வேண்டும் என்பதும் பெறுதும்.

Koviloor Digital Library

விரதமாவது மனம் பொறிவழிப் போகாது நிற்றற்பொருட்டு உணவை விடுத்தேனும் அன்றிச் சுருக்கியேனும் மனம் மொழி மெய்களால் இறைவழிபாடு ஆற்றுவதாகும். தவமாவது கோடைக்கண் வெயில் நெருப்பு ஆகியவற்றில் நிற்றலும், மாரியினும் பனியினும் நீர்நிலை நிற்றலும் முதலிய செயல்களைமேற்கொண்டு அவற்றால் தம் உயிர்க்கு வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிற உயிர்களை ஓம்புதலாகும்.

ஆச்சிரமங்கள்- நிலை வேறுபாடுகள். வடநூலார் பிரமசரியம், கிரகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என நால்வகையாகக் கூறுவர். தமிழ்நூலார் இல்லறம், துறவறம் என இரு வகையாகக் கூறுவர். 'நல்லற நூல்களிற் சொல்லறம் பல சில, இல்லறம், துறவறம் எனச் சிறந்தனவே' என நம் குமரகுருபர அடிகளும் தமிழ் நூலார் கொள்கையை ஏற்றுக் கூறுதல் காண்க.

வேள்வி முதலிய தவம் எல்லாம் இடைக்காலப் பயனைத் தருவனவே. நிலைத்த இன்பத்தைப் பயப்பன அல்ல. அன்றியும் அவை பயன்கருதிச் செய்வன. ஆதலின் பின்னும் பிறப்பிற்கு ஏதுவாகவும் அமையும். ஞானநூல்களும் இத்தகைய வேள்விகளைப் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானையொக்கும் என்னும் ஆதலின் அதனை விலக்கவே, ''மெய்த்தவத்தின்'' என்றார். மெய்த்தவமாவது நிலைபேறான இன்பத்தைப் பெறுதற்கு வாயிலாக அமையும் சரியை கிரியை யோகம் என்பனவாம். இவற்றைச் செய்யவே உயிர் ஞானம் பெற்று வீடுபேறு அடையும் என்பதாம்.

சரியையாவது நந்தவனம் அமைத்தல், பூக்கொய்தல், மாலைகட்டல், அருள்நூல்களை ஓதல் உரைத்தல் கேட்டல் திருக்கோவிலை அடைதல், மெழுகிடல், விளக்கேற்றல், அடியார்க்குத் தொண்டு செய்தல் முதலிய புறத்தொழில் மாத்திரமாகச் செய்வனவாம். இதனை அடிமைநெறி [தாதமார்க்கம்] என்பர்.

கிரியையாவது உடலைத் தூய்மைப்படுத்திக்கொண்டு இறைவனை உள்முகமாக உணர்ந்து அவ்விறைவருக்குத் திருமுழுக்காட்டல், நறுமணப் பொருளை ஊட்டல்,

Koviloor Digital Library

விளக்கிடல், மலர் சூட்டல் முதலியவற்றைச் செய்து வழிபடுவதாம். இதனை மகவுநெறி [புத்திர மார்க்கம்] என்பர்.

யோக நெறியாவது இறைவனை அகத்தே மட்டும் வழிபடுதலாகும். இது எண்வகை உறுப்புக்களை உடையது. இதனை அட்டாங்க யோகம் என்பர். 1. இமயம்:- பொய்யுரையாமை, பிறர்க்குத் தீங்கிழையாமை, பிறர் பொருள் விழையாமை, பெண்வழிச் சேராமை முதலிய நற்குணங்களைக்கொண்டு ஒழுதுவதாகும். 2. நியமம்:- வெகுளாமை, பொறுமை, இரக்கம், மனநிறைவு, வழிபாடு, குருமொழி, அடியவர் மொழிகளை அன்போடு கேட்டல் ஆகியவற்றை நாளும் மேற்கொண்டு ஒழுகுவதாகும். 3. ஆசனம்:- மான்தோல், புலித்தோல், யாமை வடிவான பலகை முதலிய நல்லிருக்கைகளுள் ஒன்றன் மீதிருந்து மனத்தை ஒருவழிப்படுத்துவதாகும். 5. பிராணயாமம்:- உயிர்க்காற்றை இடது மூக்கின் வழிப் பதினாறு மாத்திரை உள்வாங்கி அறுபத்துநான்கு மாத்திரை அளவு உள்நிறுத்திப் பின் வலது மூக்கின் வழி முப்பத்திரண்டு மாத்திரை வெளியில்விட்டு மீண்டும் அவ்வுயிர்க்காற்றை வலது மூக்கின் வழி அவ்வாறே வாங்கி உள்நிறுத்தி இடது மூக்கின் வழி அவ்வாறே விடுவதாகும். திருவருள் உணர்வோடு இதனைச் செய்யின் சகர்ப்பம் என்பர். அஃதின்றிச் செய்யின் அகர்ப்பம் என்பர். 6. பிரத்தியாகாரம்:- உரன் என்னும் தோட்டியால் ஓரைந்தும் காப்பதாகும். 7. தாரணை:- இறைவன் திருவடிகளை உள்ளத்தில் நிலைபெறுத்துவதாகும்.8. தியானம்:- அவ்வாறு நிலைபெறுத்திய திருவடிகளை இடையறாது எண்ணுதலாகும். 9. சமாதி:- உலகியல் உணர்வின்றித் திருவருள் உணர்விலேயே திளைத்து நிற்பதாகும். இவ்யோக நெறியைத் தோழமை நெறி [சகமார்க்கம்] என்பர்.

சரியை முதலிய நெறிகளில் நின்றதன் பயனாகச் சாலோக சாமீப, சாரூபம் என்னும் பேறு கிடைக்கும். சாலோகமாவது இறைவன் இருக்குமிடத்திலிருந்து ஒருவர் மனையில் பணிசெய்யும் அகத்தொண்டர்க்குள்ள உரிமைபோல எங்கும் தடை இன்றிச் செல்லவும், அங்குள்ள பொருள் இன்பங்களைத் துய்க்கவும் பெறும் நிலையாகும். சாமீபமாவது

Koviloor Digital Library

ஒரு வீட்டில் மைந்தர்க்கு இருக்கும் உரிமைபோல இறைவனுக்கு அணுக இருந்து அங்குள்ள பொருள் இன்பங்களைத் துய்த்து வாழ்வதாகும்.

சாரூபமாவது ஒருவரோடு நெருங்கிப் பழகும் தோழர்கட்கு இருக்கும் உரிமைபோல இறைவனின் திருவுருவத்தைப் பெற்று அங்குள்ள பொருள் இன்பங்களைத் துய்த்து வாழ்வதாகும். இம்மூவகைத் [சரியை, கிரியை, யோகம்] தவத்தையும் செய்து அவற்றின் வழி இப்பேறுகளையும் துய்த்ததன் வாயிலாக ஞானம் கிட்டும். ஞானமாவது இறைவனே குருவாக எழுந்தருளி அருளுரை வழங்கி ஆட்கொள்வதாகும். இதன் பயன் சாயுச்சியம் என்ப. சாயுச்சியமாவது இறைவன் திருவடியில் கலந்து இன்புறுவதாகும்.

ஆலோகம்- தெளிந்த அறிவு. இதனை அலோகம் என்பதன் திரிபாகக்கொண்டு அறியாமையை அகற்றி எனப் பொருள் கோடலும் ஒன்று. அலோகம்- அறியாமை. அகற்றுவித்து- விரிவடையச்செய்து; இது முன்னைய பொருளுக்கு ஆம். அகற்றுவித்து- நீக்குவித்து; இது பின்னைய பொருளுக்கு ஆம்.

சத்திநிபாதம்- அருள்பதிவு. [சத்தி- அருள்; நிபாதம்- பதிவு] இவ்வருள் பதிவு உயிர்களின் வேட்கைக்கும் தகுதிக்கும் ஏற்ப அமைந்து பயன் விளைவிக்கும். அது நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் வாழைத் தண்டில் தீப்பற்றுதல் போன்றது மந்ததரம் என்றும், ஈரவிறகில் தீப்பற்றுதல் போன்றது மந்தம் என்றும் உலர்ந்த விறகில் தீப்பற்றுதல் போன்றது தீவிரம் என்றும் கற்பூரத்தில் தீப்பற்றுதல் போன்றது தீவிரதரம் என்றும் கூறுவர்.

இருவினை ஒப்பாவது நன்மை வருங்கால் அதனை மகிழ்ந்து ஏற்பதோ, தீமை வருங்கால் அதற்கு வருந்தி வெறுப்பதோ இன்றி இரண்டையும் ஒன்றாகக் கருதி ஏற்பதாகும். 'நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே' எனக் கருதி வாழும் நிலை இதுவாகும்.

Koviloor Digital Library

'நன்றாங்கால் நல்லவாக் காண்பவன் அன்றாங்கால்
அல்லல் படுவது எவன்'

'இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன்'

எனத் திருவள்ளுவர் கூறுவன எல்லாம் அவ்விருவினை ஒப்பிற்குரிய வழிகளேயாம்.

பெத்தமலம்– உயிரினைக் கட்டுப்படுத்தி நிற்கும் ஆணவ மலம். உயிர்கட்கு அறியாமையைச் செய்து அதனால் வரும் துன்பங்கட்கு எல்லாம் காரணமாய் இருப்பது அவ்வாணவ மலமே.

'இருளின்றேல் துன்(பு)ஏன் உயிரியல்பேல் போக்கும்
பொருளுண்டேல் ஒன்றாகப் போம்.'

என உமாபதி சிவாசாரியார் அருளுவது கொண்டு இவ்வாணவத்தால் ஆய அல்லலை அறியலாம். பரிபாகம்– ஆணவமலம் தன்நிலை கெட்டு வறுத்தவித்தென இருக்கும் நிலை.

உயிர்களுள் மும்மலமுடையார்க்கு (சகலர்க்கு) அருளும் திறன்

–உலவாது

23. அறிவுக்[கு] அறிவாகி அவ்வறிவுக்கு எட்டா
நெறியிற் செறிந்தநிலை நீங்கிப் – பிறியாக்

24. கருணைத் திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
குருபரன் என்[று] ஓர்திருப்பேர் கொண்டு – திருநோக்கால்

25. ஊழ்வினையைப் போக்கி உடல் அறுபத் தெட்டுநிலம்
ஏழு[ம்] அத்து வாக்கள் இருமூன்றும் – பாழாக

26. ஆணவமான படலம் கிழித்[து] அறிவில்
காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப் – பூணும்

Koviloor Digital Library

27. அடிஞானத் தால் பொருளும் ஆன்மாவும் காட்டிக்
கடியார் புவனமுற்றும் காட்டி – முடியாது

28. தேக்குபர மானந்தத் தெள்ளமுத மாகிளங்கும்
நீக்கம்அற நின்ற நிலைகாட்டிப் – போக்கும்

29. வரவும் நினைப்பும் மறப்பும் பகலும்
இரவும் கடந்[து] உலவா இன்பம் – மருவுவித்து

பொழிப்புரை:

இடையறாது உயிரின் அறிவிற்கு அறிவிக்கும் அறிவாகி, அவ்வுயிர் அறிவிற்கும் அகப்படாத நிலையில் எங்கும் நிறைந்த நிலையினின்றும் நீங்கித் தன்னை விட்டு எஞ்ஞான்றும் நீங்குதலின்றி நிற்கும் அருளையே திருமேனியாகக் கொண்டு, இந்நிலவுலகில் வெளிப்பட்டுக் குருமூர்த்தி என்னும் ஒப்பற்ற திருப்பெயரைப் பூண்டு, திருக்கண் பார்வையால் பழவினையை ஒழித்து, உடற் கருவிகள் அறுபத்தெட்டும், மூலாதாரம் முதலாக உள்ள ஏழு நிலங்களும், மந்திரம் முதலாக உள்ள ஆறு அத்துவாக்களும் அடியோடு மறைய ஆணவத்திரையை நீக்கி, உயிரின் அறிவால் காண இயலாத அருள்ஞான ஒளியை வழங்கி, இறைவனின் திருவடிகளை அறிய மேற்கொள்ளும் அருள் அறிவால் தன்னையும் உயிரையும் உள்ளவாறு காணுமாறு செய்து, காப்பமைந்த உலகனைத்தையும் அறியுமாறு செய்து; எக்காலத்தும் அழியாததும் எங்கும் நிறைந்ததுமான பேரின்பம் தரும் தெளிந்த அமுதாய், எவ்விடத்தும் நீக்ககமற நிற்கும் நிலைபேற்றினையும் காண்பித்து, இறப்பும், பிறப்பும், நினைப்பும், மறப்பும், பகலும், இரவும் ஆகிய இவற்றைக் கடந்து அழியாத இன்பத்தை வழங்கியருளி [எ–று].

விளக்கவுரை:

அறிவுக்கு –உயிர் அறிவிற்கு, இறைவன் உயிர்க்கு உயிர் ஆகி நின்று அறிவத்தாலன்றி உயிர் எதனையும் அறிவதில்லை. ''அகரஉயிர்போல் அறிவாகி'' எனஞானநூல் குறிப்பதும் இது பற்றியேயாம். இவ்வாறு உயிர்க்கு இறைவன் அறிவுதந்து அருளினும் உயிர் எதனையும் எப்போதும்

Koviloor Digital Library

அறிந்துவிட இயலுவதில்லை. அவ்வுயிர் தானும் படிப்படியாக வினைமாசு நீங்கப்பெற்றுப் பக்குவம் பெற்ற பொழுதுதான் இறைவன், தன்னையும் அவ்வுயிரையும் அறியும் அறிவைத் தந்து அருளுகிறான். இது பற்றியே ''அவ்வறிவுக்கு எட்டா நெறியில்'' என்றார். உடம்போடு கூடிய உயிரினம் ஓரிடத்திருப்பின் பிறிதோர் இடத்தில் இருக்க இயலாததாய் உள்ளது. ஆனால் இறைவனோ இவ்விடத்து இருப்பன் இவ்விடத்து இல்லாதிருப்பன் என்பதன்றி எங்கும் நிறைந்திருப்பன். பிரியா கருணை– தன்னிடத்தினின்றும் நீங்காத கருணை. கதிரவனினின்றும் அதன் ஒளி பிரிக்கப் படாதிருப்பதுபோல் இறைவனிடத்தினின்றும் இக்கருணை என்றும் பிரிக்க இயலாததாம். 'சத்திப் பின்னம் இலான்' என ஞானநூல் குறிப்பதும் இதுபற்றியே ஆம். பிரியா என்பது எதுகை நோக்கிப் பிறியா என நின்றது. இவ்வருளே இறைவனின் குருவடிவமும் ஆகும். இத்தகைய இறைவன் உயிர்களுக்கு உருவாக வருதற்கு உயிர்கள் பல்லாற்றானும் திருவருள் துணைக்கொண்டு முயலுதல் வேண்டும். அன்புமிக உண்டாய் அதிலே விவேகம் உண்டாய் துன்ப வினையைத் துடைப்பது உண்டாய இன்பம் தரும் பூரணத்திற்கே தாகம் உண்டாய் ஓடிவரும் காரணர்க்கு இறைவன் குருவாக அருளுவன்.

ஊழ்வினை–பழவினை. இதனைச் சஞ்சிதம் என்ப. உடல் அறுபத்து எட்டு என்பது பருவுடல் நுண்ணுடல் ஆகியவற்றில் இருக்கும் கருவிகளைக் குறிக்கொண்டதாம்.

மண்ணின் கூறு: மயிர், தோல், தசை, எலும்பு, நரம்பு. 5

நீரின் கூறு: குருதி, வெண்ணீர்[விந்து], சிறுநீர், கோழை [சிலேத்துமம்], வியர்வை. 5

தீயின் கூறு : இருதலை [வாய், கருவாய்] வெப்பம், உட்கொள்ளும் உணவு, நீர் முதலியவற்றை அழிக்கும் வெப்பம், உடனுறைவு வெப்பம், மிகு வெப்பத்தால் நிலைமாறும் பித்து. 5

காற்றின் கூறு: உயிர்க்காற்று [பிராணன்], மலக்காற்று [அபானன்], தொழிற்காற்று [வியானன்], ஒலிக்காற்று [உதானன்], நிரவுக்காற்று [சமானன்], தும்மற்காற்று

Koviloor Digital Library

[நாகன்], விழிக்காற்று [கூர்மன்], கொட்டாவிக்காற்று [கிரிகரன்], இமைக்காற்று [தேவதத்தன்], வீங்கற்காற்று [தனஞ்சயன்]. 10

விண்ணின் கூறு: இடப்பால் நரம்பு, வலப்பால் நரம்பு, நடு நரம்பு, இடக்கண் நரம்பு, வலக்கண் நரம்பு, இடச்செவி நரம்பு, வலச்செவி நரம்பு, உள்நாக்கு நரம்பு, கருவாய் நரம்பு, எருவாய் நரம்பு. 10

குற்றங்கள்: மகளிரை விரும்புதல், மாறுபாடு, இலறன்மை, எப்பொருள்களிலும் வேட்கை கொள்ளுதல், தன்முனைப்பு. 5

தொழிற்கருவிகளின் தொழில்: பேசல், நடத்தல், கொடுத்தல், மலக்கழிவு செய்தல், கருக்கழிவு செய்தல். 5

தன்மாத்திரைகள்: சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம். 5

வாக்குகள்: நுண்ணோசை [சூக்குமை], நினைவோசை [பைசந்தி], மிடற்றோசை [மத்திமை] செவியோசை [வைகரி]. 4

முக்குணங்கள்: அமைதி, வெகுளி, மடி 3

மும்முனைப்புக்கள்: தைசதம், வைகாரிகம், பூதாதிகம். 3

ஆகப் பருவுடற் கருவிகள் 60

பூதம் ஐந்தின் நுட்பம் –	1
தன்மாத்திரை ஐந்தின் நுட்பம் –	1
தொழிற்கருவியின் நுட்பம் –	1
தொழில் நுட்பம் –	1
அறிகருவிகள் ஐந்தின் நுட்பம் –	1
கரண நுட்பம் –	1
ஐங்கலைகளின் நுட்பம் –	1
பிரகிருதிமாயையின் நுட்பம் –	1
ஆக நுண்ணுடற் கருவிகள்	8

அறுபத்து எட்டு என்பதை 6+10+8 எனப் பிரித்துக் கூட்டி ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்கையும் குறிப்பதாகக் கொள்வாரும் உளர்.

Koviloor Digital Library

நிலம் ஏழாவன:- மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை, துவாத சாந்தம் என்பன. அத்துவா ஆறும் முன் விளக்கப்பட்டது. இருள் பிற பொருளை அறிய ஒட்டாது மறைப்பதுபோல ஆணவமும் உயிர்க்குப் பிற பொருளை அறிய ஒட்டாது தடுத்தலின் அதனைப் படலம் [திரை] என்றார். அடிஞானம்- திருவடியை அறியும் சிவஞானம். புவனம்-உலகு. உலகு 224 என்பர். முடியாது- எல்லையில்லாது. தேக்கும்- நிறைந்த. போக்கு- இறப்பு. வரவு- பிறப்பு. நினைப்பும் மறப்பும் அற்ற நிலை சும்மா இருக்கும் நிலையாகும். சும்மா இருப்பது என்பது வறிதே இருப்பது அன்று. மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி திருவருளிலேயே ஒன்றி நிற்பதாகும். 'சிந்தையை அடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற திறம் அரிது காண்' எனத் தாயுமானார் கூறுவதால் இந்நிலையின் அருமையும் தகவும் தெரிய வரும். இந்நிலை கைவரப் பெற்றார்க்கு இரவென்பதும் இல்லை பகலென்பதும் இல்லை. உலவா இன்பம்- என்றும் அழியாத இன்பம். மருவு வித்து- நுகருமாறு செய்து. உயிர்களில் ஆணவமென்னும் ஒரு மலமுடையாரை விஞ்ஞானகலர் என்றும் , ஆணவம், கன்மம் ஆகிய இருமலம் உடையாரைப் பிரளயாகலர் என்றும், ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலம் உடையாரைச் சகலர் என்றும் ஞானநூல்கள் கூறும். அவர்களுள் சகலர்க்கு அருளுமாற்றை இப்பகுதி விளக்குகிறது. பிரளயா கலர்க்கும் விஞ்ஞானகலர்க்கும் அருளுமாற்றை மேல் கூறுப.

இருமலமுடையார்க்கும், ஒருமலமுடையார்க்கும் அருளுமாறு

30. கன்மமலத் தார்க்குமலர்க் கண்மூன்றும் தாழ்சடையும்
வன்மழுவும் மானுமுடன் மால்விடைமேல் - மின்னிடத்துப்

31. பூத்த பவளப் பொருப்[பு] ஒன்று வெள்ளிவெற்பில்
வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவாகி -மூத்த

32. கருமமலக் கட்டறுத்துக் கண்ணருள்செய்[து] உள்நின்[று]
ஒருமலத்தார்க்[கு] இன்பம் உதவிப் - பெருகியெழு

Koviloor Digital Library

33. மூன்றவத்தை யுங்கழற்றி முத்தருடனே இருத்தி
ஆன்றபர முத்தி அடைவித்துத்.

பொழிப்புரை:

கன்மமும் ஆணவ மலமும் உடைய பிரளயாகலர்க்கு தாமரை மலர் போன்ற முக்கண்ணும், பின்னே தாழுகின்ற சடையும், வலிமை பொருந்திய மழுப்படையையும் மான்கன்றையும் கொண்ட திருக்கைகளுமாகப் பெருமை பொருந்திய ஆனேற்றின் மீது, மின்னற்கொடியை இடப்பக்கத்தே கொண்டு தோன்றிய பவளமலையொன்று வெள்ளிமலைமேல் எழுந்தருளியது போன்ற தெய்வ வடிவான திருமேனி கொண்டு, கால எல்லைக்கு எட்டாத ஆணவமும் அதனாலாய கன்மமும் என்ற இரு கட்டுகளையும் வேரறுத்துத் திருவருள் பாலித்து, ஆணவ மலம் ஒன்றுமே உடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு அவர் தம் உள்ளத்தே இருந்து மெய்யுணர்வைத் தந்து அதன் பயனாகப் பேரின்பத்தையும் வழங்கியருளி, மேன்மேல் பெருகியெழும் கேவலம், சகலம், சுத்தம், எனும் மூன்று நிலைகளினின்றும் விடுவித்து அவர்களை முத்திப்பேறு அடைந்தார்களுடனே கூட்டி அவர்களுக்கு நிறைவானவீடுபேற்றை வழங்கியருளி [எ–று].

விளக்கவுரை:

கன்ம மலத்தார்– கன்மமலமும் ஆணவமலமும் உடைய பிரளயாகலர். இவர்களுக்கு முக்கண்ணும் நான்கு தோள்களும் உடையனாய் உமையொரு கூறனாய் ஆனேற்றின்மீது இவர்ந்தருளி அருள் வழங்குவன். இனி ஒரு மலத்தாராகிய விஞ்ஞானகலர்க்கு உள்நின்று உணர்த்துவன். எனவே சகலர்க்குக் குருவாக எழுந்தருளியும், பிரளயாகலர்க்கு முன்னின்று அருளியும், விஞ்ஞானகலர்க்கு உள்நின்று அருளியும் ஆட்கொள்வன் என்பது விளங்கும்.

மூன்றவத்தைகளாவன கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்பனவாம். கேவலமாவது உயிர் ஆணவத்தோடு பிணிப்புண்டு கிடக்கும் நிலையாம். சகலமாவது உயிர், உடல், கருவிநுகர்வு முதலியவற்றைப் பெற்று வாழும் நிலையாம். சுத்த நிலையாவது உயிர், உடல்கருவிஉலகு ஆகியவற்றை

Koviloor Digital Library

விடுத்துத் திருவருள் பேற்றைப் பெற்று வாழும் நிலையாம். பரமுத்தி- மேலான முத்தி. இது சிவபெருமானின் திருவடியைச்சேரும் இடமாகும். 'சிவனடியைச்சேரும் முத்தி செப்புவது இங்குயாமே' என ஞானநூல் கூறுவதும் இதுவாம்.

யான் எனது என்பவற்றைத் திருவடியாகவும், பேரின்பத்தைத் திருமுடியாகவும் கொண்டருளும் நிலை.

-தோன்றவரும்

34. யான் எனது என்[று] அற்ற இடமே திருவடியா
மோனபரா னந்தம் முடியாக -ஞானம்

35. திருவுருவா இச்சை செயல்அறிவு கண்ணா
அருளதுவே செங்கை அலரா - இருநிலமே

36. சந்நிதியா நிற்கும் தனிச்சுடரே! எவ்வுயிர்க்கும்
பின்னமற நின்ற பெருமானே!

பொழிப்புரை:

பார்ப்பதற்குத் தெளிவாகத் தெரியவரும் யான் என்னும் தன்முனைப்பும், எனது என்னும் பொருள் விருப்பும் நீங்கிய இடமே திருவடியாகவும் , பேசா அனுபூதியில் பிறக்கும் பேரின்பமே திருமுடியாகவும், திருவருளே திருமேனியாகவும், விருப்பம், தொழில், அறிவு என்னும் மூவாற்றல்களே முக்கண்களாகவும், கருணையே சிவந்த கைமலர்களாகவும், பொருந்திய இப்பேருலகமே திருக்கோவிலின் திருமுன்பாகவும் கொண்டு எழுந்தருளிய ஒப்பற்ற பேரொளிப்பிழம்பானவனே! எவ்வுயிர்களிடத்தும் வேறுபாடு இன்றி அருள் சுரந்து நிற்கும் பெருமையனே! [எ-று].

விளக்கவுரை:

எந்நிகழ்ச்சிகளும் இறைவன் அருளாலேயே நிகழுகின்றன அங்ஙனமாகவும் தன்னால் தான் ஆகின்றன எனக் கருதும் நிலை தன் முனைப்பால் ஆயதாம். இதுவே யான் என்பதாகும். உலகிலுள்ள பொருள்கள் அனைத்தும்

Koviloor Digital Library

இறைவனுக்கே உடைமையாகும். அங்ஙனமாகவும் அவ்வப் பொருள்களும் தனக்குரியதாகக் கருதுவதும், பற்றுக்கொள்வதும், அவற்றிலுள்ள பெரு விருப்பினாலும் அவற்றின் உண்மைநிலை அறியாமையினாலும் ஆகும், இது எனது என்பதாகும். இவ்விரண்டுமே பிறவிக் காரணமாகும். திருவள்ளுவனாரும் ''பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளானாம் மாணாப்பிறப்பு'' என்பர். இவ்விரண்டும் நீங்கின் இறைவனின் திருவருட்காட்சி புலனாகும். ''யான் எனது என்னும் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்'' எனத் திருவள்ளுவனார் கூறுவதும் ஈண்டு அறியத்தக்கதாகும். சூரபதுமனுக்கு ஆணவத்திரை நீங்கியதும் முருகப்பெருமான் அருட்காட்சி தோன்றியது. அத்திரை மீள மூடப்பெற்றதும் அவ்வருட்காட்சியும் மறைந்துவிட்டது. இவ்வுண்மை கந்தபுராணத்தால் அறியலாம். குமரகுருபர அடிகள் ''அகந்தைக் கிழங்கை அகழ்ந்து எடுக்கும் தொழும்பர் உளக்கோயிற்கு ஏற்றும் விளக்கே'' என அம்மையின் அருட்காட்சி தோன்றுமாற்றை அருளுவர். மோனம்-மௌனம். அதனால் விளையும் இன்பம் பேரின்பமாகும். பர+ஆனந்தம்=பரமானந்தம். மேலான இன்பம் என்னும் பொருளது.

இறைவன் எவ்வுயிர்களிடத்தும் விருப்பு வெறுப்புக் கொள்வதில்லை. வேண்டுதல் வேண்டாமை இல்லாதவன் அவன். ஆதலின் அவன் அனைத்துயிர்களையும் ஒப்ப மதிப்பவன் ஆவன். இதுபற்றியே ''பின்னமற நின்ற பெருமானே'' என்றார். பின்னம்- விருப்பு வெறுப்பு ஆகிய வேறுபாடு. வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான் எனத் திருவள்ளுவர் கூறுவதும் இதுபற்றியாம்.

முருகப்பெருமானின் திருவுருவக் காட்சி
(திருமுடி முதல் திருவாய் வரை)

– மின்னுருவம்

37. தோய்ந்துநவ ரத்நச் சுடர்மணியால் செய்த பைம்பொன்
வாய்ந்த கிரணமணி முடியும் –தேய்ந்தபிறைத்

Koviloor Digital Library

38. துண்ட[ம்] இரு மூன்றுநிரை தோன்றப் பதித்தனைய
புண்டரம் பூத்தநுதல் பொட்டழகும் - விண்ட

39. பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்[கு]
அருள்பொழியும் கண்மலர் ஈராறும்- பருதி
40. பலவும் எழுந்துசுடர் பாலித்தாற் போலக்
குலவுமகரக் குழையும் - நிலவுமிழும்

41. புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும்
சென்மவிடாய் தீர்க்கும் திருமொழியும்.

பொழிப்புரை:

மின்னலின் ஒளியில் தோய்ந்து உருவானது போன்ற ஒன்பான் வகை இரத்தினங்கள் அழுத்திய பசும் பொன்னாலான ஒளிக் கதிர்களை வீசும் அழகிய ஆறு முடிகளும், பதினாறு கலைகளினின்றும் குறைந்த ஆறு எட்டாம் பிறைத் துண்டங்கள் நிரல்படப் பதித்தாற் போன்று திருநீற்றின் மூன்று ரேகை மலர்ந்த திரு நெற்றியில் உள்ள பொட்டுக்களின் அழகும், காலத்தில் மலர்ந்த தாமரைகள் பன்னிரண்டு பூத்தாற்போல, கருணை பொழியும் பன்னிரண்டு திருக்கண் மலர்களும், கதிரவர்கள் பன்னிருவர் தோன்றி ஒளி வீசியதுபோல விளங்கும் பன்னிரண்டு மகர குண்டலங்களும், நிலவென ஒளிவீசும் புன்சிரிப்புத் தோன்றப் பெற்று மலர்ந்த அழகிய குமுத மலர்போலும் சிவந்த திருவாயும், பிறவி வேட்கையை நீக்கும் திருவாக்கும் [எ-று].

விளக்கவுரை:

ஒன்பான் வகை நவரத்தினங்களாவன:- கோமேதகம், நீலம், பவளம், புஷ்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, வைடூரியம், வைரம் என்பன. பசும்பொன் மகுடத்தில் இவ்வொன்பான் வகை நவரத்தினங்களும் பதிக்கபட்டிருப்பது அவ்வொளியை மேலும் மிகுவிக்கின்றது. நக்கீரரும் ‘ஐவேறு உருவில் செய்வினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி மின்னுறழ் இமைப்பில் சென்னி பொற்ப’ எனக் கூறுவர்.

Koviloor Digital Library

தேய்ந்த பிறை எனினும் அது எட்டாம் பிறையைக் குறிக்கும். நெற்றிக்கு உவமையாக எண்ணாள் திங்களைக் குறிப்பதே மரபு. 'பெரியோன் தருக' என்றது சூடின பிறை இரண்டு கலையாதலின் அதனை எண்ணாள் திங்களாக்கித் தருக என்பது கருத்து; என்னை? ''மாக்கடல் நடுவண் எண்ணாட் பக்கத்து, பசுவெண் திங்கள் தோன்றி ஆங்குக், கதப்பயல் விளங்கும் சிறுநுதல்'' [குறுந் -129] என்றார் ஆகலான். -சிலம்பு மனையறம் [38-4] அடியார்க்கு நல்லார்.

பருவமலர்- காலத்தில் மலர்ந்த தாமரை. பருதி பல எனக் கூறினும் பன்னிரு சூரியர்களையே குறிக்கும். பன்னிரு சூரியராவர். தாத்துரு, சங்கரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திபச்சுவான், பூடன், சவித்துரு, துவட்டா என்போர். முருகப்பெருமானின் திருவாயிலிருந்து வரும் ஒவ்வொரு அருள்மொழியும் பிறவி வேட்கையைத் தீர்ப்பனவாகும் ஆதலின் 'சென்மவிடாய் தீர்க்கும் திருமொழி' என்றார்.

ஆறு திருமுகங்கள்

- விண்மலிதோள்

42.வெவ்வசுரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்சூர னைத்தடிந்து
தெவ்வருயிர் சிந்தும் திருமுகமும் - எவ்வுயிர்க்கும்

43. ஊழ்வினையை மாற்றி உலவாத பேரின்ப
வாழ்வுதரும் செய்ய மலர்முகமும் - சூழ்வோர்

44. வடிக்கும் பழமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும்
முடிக்கும் கமல முகமும் - விடுத்தகலாப்

45. பாச அருள்துரந்து பல்கதிரிற் சோதிவிடும்
வாச மலர்வதன மண்டலமும் - நேசமுடன்

46. போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கும்
மோகம் அளிக்கும் முகமதியும் - தாகமுடன்

47. வத்தடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவும்
தந்தருளும் தெய்வமுகத் தாமரையும்.

Koviloor Digital Library

பொழிப்புரை:

விற்படை ஏந்திய தோள்களையுடைய கொடிய அசுரர்கள் போற்றிப் புகழும் கொடிய சூரபதுமனைக் கொன்று அவனைச் சார்ந்த மற்றுமுள்ள பகைவர்களின் உயிரைப் போக்கிய வீரத் திருமுகமும், அனைத்துயிர்கட்கும் அமைந்த பழவினைகளைப் போக்கி என்றும் அழியாத பேரின்பப் பெருவாழ்வைத் தந்தருளும் சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற திருமுகமும், உயிர்களை விட்டு நீங்காத ஆணவ இருளை ஓட்டிப் பல கதிரவர்கள் ஒருங்கு திரண்டாற்போல ஒளி வீசுகின்ற மணம் பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற திருமுகமும், அன்புடன் தன்னைப் பெற்று மகிழ எண்ணும் வள்ளியம்மைக்கும் தெய்வயானை அம்மைக்கும் ஆர்வமிகுக்கின்ற திருமுகமும், திருவருளைப் பெறவேண்டும் என்னும் பெருவேட்கையுடன் தன்னையே பற்றுக்கோடு என வந்து நிற்கும் அடியவர்கள் மனம் மகிழுமாறு அவர்கள் வேண்டிய வரங்கள் பலவற்றையும் வழங்கியருளும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த தாமரை போன்ற திருமுகம் ஆகிய ஆறு திருமுகங்களும் [எ-று].

விளக்கவுரை:

சூரபதுமன் மேதக்க வரம்பெற்ற காரணத்தால் தன் முனைப்புக் கொண்டவன் ஆதலின் அவனையும் அவனைச் சார்ந்த தாரகன் சிங்கமுகன் முதலானோர்களையும் முருகப்பெருமான் அழித்தார். நக்கீரரும் ஒருமுகம் ''செறுநர்த்தேய்த்துச் செல் சமம் முருக்கிக் கறுவுகொள் நெஞ்சமொடுகளம் வேட்டன்றே' எனக் குறிப்பர். அருணகிரியார் ''மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே'' என்பர். எனவே பகை நீக்குதற்கென ஒருமுகம் உளது என்பது பெறுதும்.

உயிர்கள் செய்த வினையை வீட்டுதற்கு இறைவன் திருவருள் துணை ஒன்றே பற்றுக்கோடாகும். 'இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருள் சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு' என்பர் திருவள்ளுவரும் அருணகிரியாரும் 'கூறும் அடியார்கள்வினைதீர்த்தமுகம் ஒன்றே' என்பர். எனவே வினை நீக்குதற்கு என ஒருமுகம் உளது என்பது பெறுதும்.

Koviloor Digital Library

வடிக்கும் பழமறைகள்– குற்றமறக் கற்கும் வேதங்கள். வேதங்களும் ஆகமங்களும் இறைவனை அடைதற்குரிய வழிகளைக் கூறுவன. அந்நூல்களை முற்ற உணர்தலும் அதற்குத் தக நிற்றலும் அதனாலாய பயனைப் பெறுதலுமே அக்கலைகளையுணர்ந்ததனாலாய முடிந்த பயனாகும். அதனைப் பெறுதற்கு வெறும் புலமை ஒன்றும் போதாது. முருகப்பெருமானின் திருவருள் முழுமையாக வேண்டும். அவ்வாறு முடிவு போகக்கற்றுத் தெளிந்து பயன்பெறுதற்காகவே ஒரு திருமுகம் உள்ளது. ‘பாட்டும் பொருளும் பொருளால் பொருந்தும் பயனும் என்பால் கூட்டும்படி நின் கடைக்கண் நல்காய்’’ என அடிகள் சகலகலாவல்லியிடத்து வேண்டுதலும் இவ்வுண்மையை விளக்கும். இவ்வாறன்றிப் பாடலையும் பாடற்பொருளையும் அறிதலில் மட்டும் பயன் விளைந்து விடுவதில்லை. ‘நூலறிவு பேசி நுழைவிலாதார் திரிக’ எனக் காரைக்கால் அம்மையார் கடிந்து கூறுவதும் இதுபற்றியேயாம். நக்கீரரும், ‘ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை ஏமுற நாடித் திங்கள்போலத் திசை விளக்கும்மே’ என அருளுவர். எனவே கலையின் பயனைத் தருதற்கு என ஒருமுகம் உளது என்பது பெறுதும்.

பாச இருள்– பாசமாகிய இருள். ஆணவத்தையும் அதனாலாய கன்மத்தையும் நீக்குதற்கே உயிரினிடத்து மாயா தத்துவங்கள் கூட்டப்பெற்றன. அம்மூன்றையும் பாசமென்பர். இவை உயிர்க்கு அறியாமை, மறதி முதலிய பல தீங்குகளையும் விளைவிக்கின்றன. இவற்றை நீக்குதற்கே ஒருமுகம் அமைந்துள்ளது. நக்கீரரும், ‘மாயிருள் ஞாலம் மறுவின்றி விளங்கப் பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம்’ என்பர். எனவே உயிர்களுக்கு இருள்நீக்குதற்கு என ஒருமுகம் அமைந்துள்ளது என்பது பெறுதும்.

வள்ளியம்மையும், தெய்வயானை அம்மையும் பன்னாள் வரங்கிடந்து முருகப்பெருமானை அடையப் பெற்றவர்கள் ஆதலின் அவர்கள் விரும்பியாங்கு இன்பம் தருதற்கென ஒரு முகம் அமைந்துள்ளது. நக்கீரர், ‘குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுசுப்பின் மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந்தன்றே’ எனக் குறிப்பர். அருணகிரிநாதர், ‘வள்ளியை மணம் புணர வந்தமுகம் ஒன்றே’ என்பர். இவ்விருவரும் வள்ளியம்மையாரை மட்டுமே குறித்தது

Koviloor Digital Library

அவரைக் களவு வழி வந்த கற்பால் மணந்தமை போலும். எனவே ஒருமுகம் இன்பமளித்தற்காகவே உளது என்பது பெறுதும்.

உயிரினங்கள் பலவும் எத்துணையோ வகையில் அவாக் கொள்ளுகின்றன. தாம் கொண்ட அவாநிறைவேறினும் அவற்றைச் சிறிதாக்கி மேலும் அவாக் கொள்ளுகின்றன. 'ஆரா இயற்கை அவா' எனத் திருவள்ளுவனார் கூறுவதும் ஈண்டு நினைவு கூரத் தக்கது. எனவே உயிரினங்கள் வேண்டுவதை எல்லாம் வழங்கவே ஒருமுகம் அமைந்து உள்ளது. நக்கீரரும், 'ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிப் காதலின் உவந்து வரங்கொடுத்தன்றே' எனக் கூறுவர். எனவே ஒருமுகம் உயிர்களைப் புரந்து வரங்கள் நல்குதற்காகவே உளது என்பது பெறுதும்.

பன்னிரண்டு திருத்தோள்கள்

– கொந்தவிழ்ந்த

48. வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த
பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டும்

பொழிப்புரை:

கொத்தாக மலர்ந்த தேன்மிகுந்த கடப்ப மலர்மாலையும் மணங்கமழும் குராமலர் மாலையும் மணந்து விளங்குகின்றதும் எவற்றையும் தாங்குதற்குரிய வலிமை மிகுந்ததுமான பன்னிரண்டு திருத்தோள்களும் [எ–று].

விளக்கவுரை:-

முருகன் உயிர்கட்கு நுகர்வையும் [போகம்] ஞானத்தையும் [யோகம்] ஒருங்கு வழங்க வல்லவன். கடப்ப மலரும், குராமலரும் முறையே இவற்றின் அடையாளமாக விளங்குவன என்பர். எனவே உயிர்கள் அனைத்திற்கும் இவ்விரு வகை நலங்களையும் ஒருங்கு வழங்கி வாழ்விக்கும் வல்லமையும், அதற்கான பொறுப்பையும் [சுமை : பாரம்]

Koviloor Digital Library

தோளுக்கு உளவாதல் பற்றிப் 'பாரப்புயசயிலம்' என்றார். சயிலம்- மலை.

பன்னிரண்டு திருக்கைகள்

–ஆரமுதம்

49. தேவர்க்கு உதவும் திருக்கரமும் சூர்மகளிர்
மேவக் குழைந்தணைந்த மென்கரமும் – ஓவாது

50. மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூந்தொடையல்
சேர அணிந்த திருக்கரமும் – மார்பகத்தில்

51. வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமும்
உய்த்த குறங்கில் ஒருகரமும்– மொய்த்த

52. சிறுதுடிசேர் கையும்மணி சேர்ந்ததடங் கையும்
கறுவுசமர் அங்குசஞ்சேர் கையும்– தெறுபோர்

53. அதிர்கே டகம்சுழற்றும் அங்கைத் தலமும்
கதிர்வாள் விதிர்க்கும் கரமும்

பொழிப்புரை:

பெருகிய அமிழ்தைத்தேவர்க்கு வழங்கும் திருக்கை ஒன்றும், தேவ மகளிர் அன்போடு அணுக அவர்களைத் திருவுளம் குழைந்து தழுவிக்கொள்ளற்கென அமைந்த மென்மையான திருக்கை ஒன்றும், இடையறாது மழை பொழிதற்கெனஉதவுகின்ற திருக்கை ஒன்றும், பூமாலைகளை ஒருங்கணிந்த திருக்கை ஒன்றும், திருமார்பில் வைத்தருளிய திருக்கை ஒன்றும், இடையில் இடப்பக்கத்தே வைத்தருளிய திருக்கை ஒன்றும், நிறைந்த ஓசையை உடைய சிறிய உடுக்கை அமைந்த திருக்கை ஒன்றும் , ஒலியெழுப்புவதற்கு உரிய மணியைப் பிடித்திருக்கின்ற திருக்கை ஒன்றும், சினத்திற்கு உரிய போர் செய்தற்கு என அங்குசம் அமைந்த திருக்கை ஒன்றும், பகைவரை அழிக்கும் போரில் ஒலிக்கின்ற கேடகம் என்னும் படையைச் சுழற்றுகின்ற அழகிய திருக்கை

Koviloor Digital Library

ஒன்றும், ஒளி வீசுகின்ற வாளை அசைக்கும் திருக்கைஒன்றும் ஆகப் பன்னிரு திருக்கைகளையும் [எ-று].

விளக்கவுரை:

ஆரமிர்தம்–நிறைந்த அமிழ்தம். இதனை உண்டார் நெடிது இருப்பர் என்பது பற்றிச் சாவா மருந்து என்பர். சூர்மகளிர்– அஞ்சத்தக்க மகளிர். இவர் தெய்வப் பெண்களாவர். வாம மருங்கு– இடப்பக்கமுள்ள இடை. 'சிறுதொ டிசேர் ' என்பது பாடமாயின் சிறிய வீரவளையளை அணிந்த எனப் பொருள் கொள்க. மணி– உருத்திராக்க மணி எனலுமாம். நக்கீரரும் இத்திருக்கைகளின் செய்கைகளை,

"விண்செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது
ஒருகை, உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை,
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை அசைஇயது
ஒருகை,
அங்குசம் கடாவ ஒருகை, இருகை
ஐயிரு வட்டமொடு எஃகுவலம் திரிப்ப, ஒருகை
மார்பொடு விளங்க , ஒருகை
தாரொடு பொலிய, ஒருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக்கொட்ப, ஒருகை
பாடுஇன் படுமணி இரட்ட, ஒருகை
நீல்நிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய, ஒருகை
வான்அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட
ஆங்கப் பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி"

எனக் கூறுவர்.

திருமார்பு

–முதிராத

54. கும்ப முலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார்
வேட்டணைந்த
அம்பொன் மணிப்பூண் அகன்மார்பும் – பைம்பொன்

55. புரிநூலும் கண்டிகையும்

Koviloor Digital Library

பொழிப்புரை:

இளமைத் தன்மை வாய்ந்த கும்பம் போன்ற திருமுலைகளையும் சிவந்த கொடி போன்ற இடையையும் உடைய வள்ளியம்மையாரும் தெய்வயானை அம்மையாரும் விரும்பித் தழுவியதும், அழகிய பொன் இரத்தினங்களால் ஆய அணிகளை அணிந்ததுமான அகன்ற மார்பும், பசும்பொன்னால் செய்த முந்நூலும், உருத்திராக்க மணியும் [எ-று].

விளக்கவுரை:

கொடியிடையார்- கொடி போன்ற இடையினை உடையார்; வள்ளி தெய்வயானையம்மையார். விண்ணுலக மகளிர் என்பாரும் உளர். பூண் -அணி. புரிநூல்- முப்புரிநூல். கண்டிகை – உருத்திராக்க மாலை.

திரு அரை

55. பூம்பட்டுடையும்
அரைஞாணும் கச்சை அழகும் – திருவரையும்

பொழிப்புரை:

அழகிய பட்டாடையும், அரை ஞாணும், அரைக்கச்சு அணிந்த அழகிய திரு இடுப்பும்.

திருவடியும் சிலம்பும்

56. நாதக் கழலும் நகுமணிப்பொற் கிண்கிணியும்
பாதத்[து] அணிந்த பரிபுரமும்

பொழிப்புரை:

ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலும், விளங்குகின்ற மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற பொன்னாலாகிய சதங்கையும், சிலம்பும் அணிந்த திருவடிகளும் [எ-று].

விளக்கவுரை:

நகுமணி- ஒலிக்கின்ற மணி எனலும் ஆம்.

Koviloor Digital Library

தெய்வ வடிவு

- சோதி

57. இளம்பருதி நூறா யிரங்கோடி போல
வளந்தரு தெய்வீக வடிவும் – உளந்தனிற்கண்டு

58. ஆதரிப்போர்க்[கு] ஆருயிராய் அன்பர்[அ]கத்தாமரையின்
மீதிருக்கும் தெய்வ விளக்கொளியே!

பொழிப்புரை:

ஓர் இலக்கம் கோடி இளங்கதிரவர்கள் ஒளிபரப்பினாற் போல ஒளிமிகும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த திருமேனியும், மனதில் இத்தகைய திருவடிவை அகக்கண்ணால் கண்டு காதலிப்பவர்களுக்கு உயிர்க்குயிராய் விளங்கி அவ்வன்பர்கள் நினைத்த வடிவில் அவர்தம் அகத்தாமரையின்கண் வீற்றிருக்கும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த விளக்கொளியானவனே! [எ–று].

விளக்கவுரை:

நூறாயிரம் கோடி– ஓர் இலக்கம் உடைய கோடி அன்பால் நினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேரும் இயல்பினனாதல் பற்றி இவ்வாறு கூறினார். ''யாரொருவர் உள்குவார் உள்ளத்து உள்ளே அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற திறமும் தோன்றும்'' என அப்பர் அடிகள் அருளுவதும் நினைவு கூறத்தக்கதாகும்.

ஓங்காரத்து உள்ளொளி

–ஓதிய ஐந்து

59. ஓங்காரத்து உள்ளொளிக்கும் உள்ளொளியாய்
ஐந்தொழிற்கும்
நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே!

பொழிப்புரை:

அருளாளர்களால் சொல்லப்பெறும் ஐந்து உறுப்புகளையுடைய ஓங்காரத்தின் உள்ளிருக்கும் உள்ளொளியாய் அவ்விடத்திருந்து படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்களையும் இயற்றுதற்கு நான்முகன் முதலிய

Koviloor Digital Library

ஐவகைக் கடவுளர்களாகவும், அமைந்து நிற்கின்ற பெரிய வடிவைக் கொண்டு இருந்தவனே! [எ-று].

விளக்கவுரை:

அகரம், உகரம், மகரம், விந்து, நாதம் எனும் ஐயுறுப்புக்களை உடையது ஓம் எனும் பிரணவமாகும். வட்டவடிவமான ஒளி வடிவாய் விந்து தத்துவம் விளங்குகின்றது என்றும், அதன்நடுவில் நாதம் திகழுகின்றது என்றும், அதன் நடுவில் அகரம் அமைந்து உகரம் தோன்றி மகரம் மின்னுகிறது என்றும் அறிஞர் கூறுவர். அகரமாக எழுந்து உகரமாகக் குவிந்து மகரமாக ஒடுங்கும் அவ்வொளி என்பர். அகரத்தில் பிரமனும், உகரத்தில் மாலும், மகரத்தில் உருத்திரரும், நாதத்தில் சதாசிவமும், விந்துவில் மகேசனும் இருந்து இப்படைப்பு முதலிய ஐந்தொழிலும் செய்வர். அகார உகார மகாரம் ஆகிய மூன்றும் கூடி ஓம் என ஒலிக்கும்போது நாதமாய் நிற்கும். வரிவடிவு கொள்ளும்போது விந்துவாய் விளங்கும் என்பர். பிரணவத்தைச் சமட்டிப்பிரணவம், வியட்டிப்பிரணவம் என இருவகைப்படுத்திக் கூறுவர். ஓம் எனக் கூட்டிச் சொல்லுகின்றபோது அது சமட்டியாம். அகர முதலாகப் பகுத்துக் காணுகின்றபோது அது வியட்டியாம். ஓங்காரத்தின் உள்ளுறுப்பாக அகர முதலிய ஐவகை உறுப்பும் உளவாம். அவற்றின் உள்ளொளியாய் விளங்குவது நுண்ணிய திருவைந்தெழுத்தாம் [சூக்கும பஞ்சாட்சரம்] என்பர். அதுவே 'சிவாயநம' என்பதாகும்.

ஆறுவழிகளையும் (அத்துவாக்கள்) திருமேனியாகக் கொண்டருளல்

– தாங்கரிய

60. மந்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடியாத்
தொந்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப் – பந்தனையால்

61. ஒத்த புவனத்[து] உருவே உரோமமாத்
தத்துவங்க ளேசத்த தாதுவா– வைத்த

62. கலையே அவயவமாய்க் காட்டும் அத்து வாவின்
நிலையே வடிவமா நின்றோய்!

Koviloor Digital Library

பொழிப்புரை:

தாங்கற்கரிய பெருமையுடைய மந்திரங்களே குருதியாகவும், சிறந்த சொற்களே பெருமை பொருந்திய முடியாகவும், ஒன்றற்கொன்று இயைபுடைய எழுத்துக்களே தோலாகவும், கட்டுக்கோப்பால் ஒத்துள்ள உலகங்களின் வடிவங்களே மயிராகவும், தத்துவங்களே எழுவகைத் தாதுக்களாகவும், இயல்பாக வைக்கப்பெற்ற ஐங்கலைகளே உறுப்புக்களாகவும் கொண்டு இவ் ஆறு வழிகளின் நிலைகளையே திருவுருவாகக் கொண்டு நிற்பவனே! [எ–று].

விளக்கவுரை:

உயிர்களைவினையினின்றும் ஈடேற்றவே இறைவன் உளம் கொள்ளுகின்றான். அவ்வெண்ணத்தால் எழுகின்ற திருவருள் ஐங்கலை வடிவத்தைப் பெறுகின்றது. உயிர்களுக்கு விடுதலை அளிக்குங்கால் நிவர்த்திகலை என்றும், நேர்ந்த விடுதலையை நிலைப்படுத்துங்கால் பிரதிட்டாகலை என்றும், உயிர்களுக்கு உண்மைப் பொருளை உணர்த்துங்கால் வித்தியாகலை என்றும், உணர்த்திய பொருளில் ஒடுக்குங்கால் சாந்திகலை என்றும், அவ்வாறு அடங்கிய உயிர் அமைதியானேன் எனும் அறிவையும் கடந்து திருவருள் உணர்விலேயே திளைக்க வைக்கும்பொழுது சாந்தியாதித கலை என்றும் பெயர் பெறுகிறது. இறைவனது அருளால் கலக்கப்பட்ட சுத்த மாயையிலிருந்து இவ்வைங்கலைகளும் தோன்றுகின்றன. அவற்றிலிருந்து மண் முதல் நாதம் ஈறாய் உள்ள 36 தத்துவங்களும், அவற்றிலிருந்து224 புவனங்களும் அவற்றின் அணுத்திரள் ஒலியிலிருந்து அகரம் முதலிய 51 எழுத்துக்களும் தோன்றுகின்றன. அவற்றின் கூட்டுறவால் 81 சொற்கள் [பதங்கள்] பிறக்கின்றன. அவற்றின் கூட்டுறவால் 11 மந்திரங்கள் தோன்றுகின்றன. இவ்வாறு தோன்றிய இவை ஒடுங்குங்கால் தோன்றிய முறையிலேயே ஒடுங்கி விடுகின்றன. மந்திரம் பதத்திலும், பதம் எழுத்திலும், எழுத்து புவனத்திலும், புவனம் தத்துவத்திலும், தத்துவம் கலைகளிலும் ஒடுங்கும். இக்கலை தாமும் திருவருட் சக்தியில் ஒடுங்க அச்சக்தி இறைவனில் ஒடுங்கும் என்ப. உயிர்களை உய்யக் கொள்ளுதற்கென அருளிய இவ் ஆறு வழிகளையே

Koviloor Digital Library

தன்வடிவாகவும் கொண்டிருக்கும் இறைவனின் அளவில ஆற்றல் அறிந்து இன்புறுதற்குரியது. இவற்றால் உயிர் உய்யுமாறு– உயிர்கள் தாம் ஒலிக்கும் மந்திரங்களால் அவற்றின்கண் அமைந்த சொற்களை அறியும். அச்சொற்களின் வாயிலாக எழுத்துக்களை அறியும். அவ்வெழுத்துக்கள் தாமும் ஒலியின் கூட்டுறவால் அமைந்தவை எனவும் அவ்வொலி பரவுவதற்கு இடமானது உலகு எனவும் அறியும். பின் அவ்வுலகு தாமும் தத்துவக் கூட்டங்களால் ஆயது என உணரும். அதன் பின் அத்தத்துவங்கள் கலைகளில் ஒடுங்குமாற்றை அறியும். அதன் பின் அக்கலைகள் அருவில் ஒடுங்குமாற்றையும் அது சிவத்தில் அடங்குமாற்றையும் உணரும் இவ்வாறு அப்பரம்பொருளின் அளவிலாற்றலையும் பெருங்கருணையும் உயிர் நினைந்து உய்யும்.

இவ் ஆறு வழிகளின்றும் கடத்தலாவது மந்திரங்களைப் பிழைபட ஒலிக்காதிருத்தலானும், சொற்களை முறையன்றிப் பிரிக்காதிருத்தலானும், எழுத்துக்களை அவற்றின் ஒலியளவிற்கு மிகுதியாக ஒலிக்காதிருத்தலானும் உலகங்களில் இறைவனின் ஆணை வழிநின்று புரந்தருளும் கடவுளர்களைத் தூற்றாதிருத்தலானும், தத்துவக் கூட்டால் அமைந்த உடல் கருவிகளால் தீ நெறிக்கு ஆட்படாதிருத்தலானும், ஐங்கலைகளுக்கும் உரிய அருட்சக்திகளையும் தூற்றாது போற்றுதலானும் ஆம். நிவர்த்தி முதலிய ஐங்கலைகளுக்கும் உரிய தெய்வங்களாவன முறையே நான்முகன் மால் உருத்திரர் மகேசுவரர் சதாசிவர் ஆகிய ஐவர் ஆவர்.

அண்டங்களைத் திருவுருவாகக் கொண்டருளல்

–பலகோடி.

63. அண்டம் உருவாகி அங்கம் சராசரமாய்க்
கண்டசத்தி மூன்றும் காரணமாய்த் – தொண்டுபடும்

64. ஆவிப் புலனுக்[கு] அறி[வு] அளிப்ப ஐந்தொழிலும்
ஏவித் தனிநடத்தும் எங்கோவே! –மேவ

65. வரும் அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வே! மெய்ஞ்ஞானம்
தரும் அட்ட யோகத் தவமே!

Koviloor Digital Library

பொழிப்புரை:

பலகோடி அண்டங்களையும் தன் திருவுருவங்களாகவும், அவைகளில் உள்ள இயங்குவனவும் நிற்பனவுமாய் பொருள்களை உறுப்புக்களாகவும், காணப்பெற்ற அறிவு விருப்பம் தொழில் ஆகிய மூன்று ஆற்றல்களையும் மூன்று உட்கருவிகளாகவும் கொண்டு, மன மொழி மெய்களால் இடையறாது தொண்டு செய்யும் அடியவர் தம் அறிவிற்கு அனைத்தையும் அறிவித்தருளி படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்களையும் தம் ஆணையால் பிறரைக் கொண்டு செய்வித்தருளும் எம் தலைவனே! பொருந்தப் பெறும் எண்வகை உருவங்களையும் திருமேனியாகக் கொண்டருளும் வாழ்வே! மெய்ப்பொருளை உணரும் பேரறிவை வழங்கும் எண்வகை யோகங்களால் பெறக்கூடிய தவப்பொருளே! (எ-று).

விளக்கவுரை:

சரம்–அசையும் பொருள். அதாவது இயங்கும் பொருள். அசரம்– அசையாப்பொருள்; அதாவது நிலையானபொருளாம். இவ்விரண்டனுள் உலகப்பொருள்கள் அனைத்தும் அடங்கிவிடுகின்றன. இறைவன் உயிர்க்கு அறிவு நல்க அண்டம் முதலியவற்றை உருவாகக் கொண்டு ஐந்தொழில் நடத்துவதை,

"உலகமே உருவமாக யோனிகள் உறுப்பதாக
இலகுபேர் இச்சா ஞான கிரியையுள் கரணம் ஆக
அலகிலா உயர்ப்பு லன்கட்(கு) அறிவினை ஆக்கி
யைந்து
நலமிகு தொழில்க ளோடும் நாடகம் நடிப்பன் நாதன்"

சுபக்கம் – சூத்.5:7

எனவரும் சித்தியார்ப் பாடலால் அறியலாம். அட்ட மூர்த்தம் எண்வகை வடிவு; நிலம், நீர், தீ, காற்று, விண், கதிரவன், சந்திரன், உயிர், என்னும் எட்டுருவோடு கூடிய திருவடிவாம். இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி' எனவரும் அப்பர் திருத்தாண்டகமும், 'வானாகி மண்ணாகி' எனவரும் திருவாசகம் முதலியனவும் இறைவன் எண்வடிவினனாதலை

Koviloor Digital Library

விளக்குவனவாம். 'எட்டுக் கொண்டார்' என ஞானநூல் குறிப்பதும் இதுவாம். எண்வகை யோகம் முன்னர் விளக்கப்பெற்றது.

அரச உறுப்புக்கள் (தசாங்கம்)

—பருவத்(து)

66. அகலாத பேரன்[பு] அடைந்தோர் அகத்துள்
புகலாகும் இன்பப் பொருப்பும் – சுகலளிதப்

67. பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறும் மீதானம்
தேரின்ப நல்கும் திருநாடும் – பாரின்பம்

68. எல்லாம் கடந்த இருநிலத்துள் போக்கு வர[வு]
அல்லா[து] உயர்ந்த அணிநகரும் – தொல்லுலகில்

69. ஈறும் முதலும் அகன்[று] எங்கும் நிறைந்து
ஐந்தெழுத்தைக்
கூறி நடாத்தும் குரகதமும் – ஏறுமதம்

70. தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினாற் பஞ்சமலம்
காய்ந்த சிவஞானக் கடாக்களிறும் – வாய்ந்தசிவ

71. பூரணத்துள் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா
நாரகத்துள் கட்டு நறுந்தொடையும்– காரணத்துள்

72. ஐந்தொழிலும் ஓவாது அளித்துயர்ந்த வான் கொடியும்
வந்தநவ நாத மணிமுரசும் – சந்ததமும்

73. நீக்கமின்றி ஆடி நிழலசைப்பான் போற்புவனம்
ஆக்கி அசைத்தருளும் ஆணையும் – தேக்கமழ்ந்து

74. வீசும் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே
பேசுந் தசாங்கமெனப் பெற்றோனே!

Koviloor Digital Library

பொழிப்புரை:

தன்னை அடைதற்குரிய பக்குவத்தில் தன்னிடத்தினின்றும் நீங்காத பேரன்பு பூண்டு நிற்பவர் தம் இதயத்தை இடமாகக் கொண்ட பேரின்பமாகிய மலையும், இன்பமும் பேரழகும் உடைய [தன்னைவழிபடுதலால் வரும்] பேரின்பப் பெருக்கான ஆறும், தத்துவங்கட்கெல்லாம் மேலாய பெரு வெளியான ஆய்ந்து பெறக்கூடிய இன்பமனைத்தையும் தரும் அழகிய நாடும், உலகியல் இன்பம் அனைத்தையும் கடந்த மேலான வீடுபேற்றின்கண் இறப்பும், பிறப்பும் அற்ற உயர்ந்த அழகிய நகரமும், பழமையான இவ்வுலகில் முதலும் முடிவும் இன்றி எங்கும் நிறைந்து நிற்கின்ற திருவைந்தெழுத்தைக் கூறிச் செலுத்தும் குதிரையும், ஒன்றற்கொன்று உயர்வு எனக் கூறிக் கொள்ளும் சமய நெறிகளில் அழுந்தி அவ்வச் சமயங்களே பொருள் எனக் கருதி மகிழ்ந்தவர் பின் அவற்றினின்றும் நீங்கி தன்னையே வழிபாடு செய்வதால் அவர்களுடைய ஐந்து மலங்களையும் நீக்கியருளிய சிவஞானமாகிய மதயானையும், சிவபரம் பொருளாகிய நிறைவுள் அழுந்திய நிறைவாய் அமைந்த நாராகவும் கொண்டு கட்டப்படுகின்ற மணங்கமழும் மாலையும், வெளிப்படையாக அமையும் படைப்பு முதலிய ஐந்தொழிற்கும் காரணமான நுட்ப ஐந்தொழிலையும் இடையறாது நிகழ்த்தி நிமிர்ந்து விளங்கும் திருவருட் சக்தியான கொடியும், தூயமாயையினின்றும் தோன்றிய புதுமையைத் தருகின்ற நாத தத்துவமாகிய மணிமுரசும், என்றும் தான் அசைதலின்றி நின்று கண்ணாடியின் நிழலை மட்டும் அசைத்துக் காட்டும் ஒருவன் போல உலகைப் படைத்தும் காத்தும் நடத்தியும் தான் அதில் தோய்வின்றி நின்று அதனை நினைவு மாத்திரையால் நடத்தும் திருவருள் ஆட்சியும் [ஆகிய பத்து அரச உறுப்புக்களையும்] தெய்வ மணங்கமழும் இனியபாக்களில் அருட்புலவர்கள் தனித்தனியே வைத்துப் பாடி மகிழுமாறு அப்பத்து உறுப்புக்களையும் உடையவனே! [எ-று].

விளக்கவுரை:

அரசர்க்குரிய அரச உறுப்புக்கள் [தசாங்கம்] பத்தினையும் புலவர்கள் புகழ்ந்து போற்றுதல் மரபு. [illegible] நதி நாடு ஊர் வளைதார் இவுளி கொளை மதகளிறு [illegible] முரசு

Koviloor Digital Library

ஆணை இவையே தசாங்கம் என்மனார் புலவர்' எனவரும் இலக்கண விளக்கப் பாட்டியற் சூத்திரத்தால் இப்பத்து உறுப்புக்களையும் அறியலாம். செந்திலாண்டவன் அரசாட்சியில் இப்பத்து வகை உறுப்புகளும் இருப்பதைப் புலவர்கள் பாராட்டுவதாக ஆசிரியர் பாராட்டி மகிழ்கின்றார். திருவாசகத்தில் வரும் திருத்தசாங்கத்துவம், உமாபதி சிவம் அருளிய நெஞ்சுவிடு தூதிலும் இவ்வாறே இப்பத்து வகை உறுப்புக்களும் பேசப்பட்டுள்ளன. மெய்யன்புடையவர்கள் உள்ளத்தில் தன்னால் வழங்கப்பெறும் இன்பமே அவனது மலையாகும். அம்மலையினின்றும் மேன்மேலும் பெருகி வரும் இன்பப்பெருக்கே பேராறு ஆகும். லளிதம்- அழகு. அப்பேராறு பாய்வதற்குரிய இடம் 36 தத்துவங்களும் கடந்த மேல் இடமாகும். அதுவே அவனது திருநாடாகும். அந்நகரில் இருப்போர்க்குப் பிறப்பும் இல்லை. இறப்பும் இல்லை. அத்தகைய இடத்தில் இறைவனின் அருளாட்சி நடைபெறுகின்றது. அதுவே அவனது தலைநகராகும். அவ்வின்ப நகரில் அங்குள்ளோர் திருவைந்தெழுத்தை இடையறாது கூறிக்கூறி தம் உயிர்க்காற்றைச் செலுத்துவர். அதுவே அவனது குதிரையாகும். ஏறுமதம்-ஒன்றற்கொன்று உயர்ந்ததாகக் கூறிக்கொள்ளும் மதம். தொடக்க நிலைகளில் இச்சமயங்களில் புகுந்து வருந்தியோர் பின் அவற்றினின்றும் நீங்கித் திருவருளால் மெய்ச்சமயம் புகுவர். அம்மெய்ச்சமய நெறி நின்று தம்மை வழிபடுவார்க்கு அவர் தம் ஐவகை மலங்களையும் தம் திருவருளால் போக்கி அருளுவன். அவ்வாறு அருளும் சிவஞானமே அவனது யானையாகும். பஞ்சமலமாவன: ஆணவம், மாயை, கன்மம், மாயேயம்,திரோதாயி என்பனவாம். மிகுந்த மதப்பெருக்கில் மூழ்கிக் களித்து ஒரு தும்பிக்கையினால் ஐவகை மலங்களையும் காய்ந்த என யானைக்கேற்பப் பொருள் கொள்ளுமாறும் இத்தொடர் அமைந்துள்ளது. சிவபரம்பொருளை அழுந்தி அறிய அறிய அதன் வாயிலாகச் சிவபரம் பொருளது பேரருள் தோன்றும். அன்பர்கள் இவ்வருளையே மலராகவும் தம் அன்பையே நாராகவும் கொண்டு தொடுப்பராம். அதுவே அவர் தம் மாலையாகும். 'அன்பு நாரா அஞ்செழுத்து நெஞ்சு தொடுக்க' எனச் சேக்கிழாரும், 'தொழுதகன்ற அன்பெனும் நார் தொடுத்து அலங்கல் சூட்ட' எனப் பரஞ்சோதி முனிவரும், 'பூவுண்டு நார் ஒன்று இலையால் எடுத்துப் புனைவதற்கே' என இவ்வடிகளும்

Koviloor Digital Library

கூறுவனஎல்லாம் ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கன. எத்தொழிலும் நடைபெறுகின்றபொழுது அத்தொழிலை நேரடியாகக் காண இயலுமே அன்றி அதன் காரணத்தை உடனே அறிய இயலுவதில்லை. அதனை அறியும் அறிவும், வேட்கையும் நுண்ணுணர்வினாற்கே உரியதாம். படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்களாலும் நிகழும் உலகியல் நிகழ்ச்சியைக் காண்கின்றோம். ஆனால் அந்நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாயிருக்கும் திருவருளை நாம் அறிவதில்லை. அருளாளர்கள் அறிந்து மகிழும் அத்திருவருளே அப்பெருமானின் கொடியாகும். சுத்த மாயையிலிருந்து தோன்றும் பேரொலி உயிர்க்குப் பேரின்பம் தருவதாகும். அப்பேரொலியே அவனது முரசொலி ஆகும். இறைவன் தன் ஆணையை முயன்றோ ஒன்றைச் சார்ந்தோ கால எல்லை வேண்டியோ நின்று ஆற்றுவதற்கில்லை. நினைவு மாத்திரையிலேயே அனைத்தையும் செய்து விடுகின்றான். அவ்வாறு செலுத்தும் ஆணையே ஆணையாகும்.

ஒரு திருமுருகனாக உருக்கொள்ளுதல்

– தேசுதிகழ்

75. பூங்கயிலை வெற்பில் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப்
பாங்குறையும் முக்கட் பரஞ்சோதி– ஆங்கொருநாள்

76. வெந்தகுவர்க்[கு] ஆற்றாத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி
ஐந்து முகத்தோ[டு] அதோமுகமும் – தந்து

77. திருமுகங்கள் ஆறாகிச் செந்தழற்கண் ஆறும்
ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறிஆ[று] உய்ப்ப – விரிபுவனம்

78. எங்கும் பரக்க இமையோர் கண்[டு] அஞ்சுதலும்
பொங்குந் தழற்பிழம்பைப் பொற்கரத்தால் – அங்கண்

79. எடுத்தமைத்து வாயுவைக் கொண்[டு] ஏகுதியென்[று]
எம்மான்
கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய் – அடுத்ததொரு

80. பூதத் தலைவ! கொடு போதியெனத் தீக்கடவுள்
சீதப் பகீரதிக்கே சென்றுய்ப்பப் – போதொரு சற்[று]

Koviloor Digital Library

81. அன்னவனும்கொண்டமைதற்[கு] ஆற்றாள்
சரவணத்தில்
சென்னியிற் கொண்[டு] உய்ப்பத் திருவுருவாய் – முன்னர்

82. அறுமீன் முலையுண்[டு] அழுதுவிளை யாடி
நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன் – குறுமுறுவல்

83. கன்னியொடும் சென்[று] அவட்குக் காதலுருக்
காட்டுதலும்
அன்னவள்கண்[டு] அவ்வுருவம் ஆறினையும்– தன்னிரண்டு

84. கையால் எடுத்தணைத்துக் கந்தன்எனப் பேர்புனைந்து
மெய்யாறும் ஒன்றாக மேவுவித்துச் – செய்ய

85. முகத்தில் அணைத்[து] உச்சி மோந்து முலைப்பால்
அகத்துள் மகிழ்பூத்[து] அளித்துச் – சகத்தளந்த

86. வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்திலளித்[து]
உள்ளம் உவப்ப உயர்ந்தோனே!

பொழிப்புரை:

ஒளி விளங்குகின்ற அழகிய கயிலை மலையின்கண் தொடுக்கப்பட்ட மலர்களைஅணிந்தஉமையம்மையைத்தமது இடப்பாகத்து அமையப்பெற்ற முக்கண்களையுடைய பேரொளி வடிவினனாகிய சிவபெருமான், அவ்விடத்துக் கொடிய அசுரர்கள் செய்த துன்பத்தைத் தாங்க இயலாதவராகிய தேவர்கள் தம்மிடம் வந்து முறையிட்ட வேண்டுகோட்குத் திருவுளம் இரங்கித்தமது ஐந்து திருமுகங்களோடு கீழ்நோக்கிய முகம் ஒன்றையும் கொண்டு ஆறு திருமுகங்களை உடையராய்ச் சிவந்த நெருப்பு வடிவான ஆறு நெற்றிக்கண்களினின்றும் ஒருங்கே ஆறு நெருப்புப் பொறிகளை வெளிப்படுத்த, அப்பொறிகள் ஆறும் விரிந்த உலகெங்கும் பரவ, தேவர்கள் அவற்றைக் கண்டு அச்சங்கொள்ளவும், சீறுகின்ற அந்நெருப்பின்திரட்சியைத்தம் அழகிய கையால் அவ்விடத்தினின்றும் எடுத்து அவற்றின் ஆற்றலை அடக்கி அமைதி கொள்ளச் செய்து காற்றின் கடவுளை நோக்கி, 'நீ இதை எடுத்துச் செல்வாயாக' என

Koviloor Digital Library

இறைவன் அருள, அவனும் அதை மெல்ல எடுத்துச் சென்று, பின் தன்னையடுத்து நிற்கின்ற ஐம்பெரும் பூதத்தில் ஒருவனாகிய தீக்கடவுளை நோக்கி, 'தீக்கடவுளே! இதனை நீ சிறிது நேரம் எடுத்துச் செல்வாயாக' எனக் கூறி அவனிடம் கொடுக்க, அவ்வழற்கடவுளும் சிறிது தூரம் சுமந்து சென்று குளிர்ந்த கங்கையிலிட அக்கங்கையும் ஒரு சிறிது நேரம் கூட அவ்வழலின் வெம்மையைத் தாங்காதவளாய் நாணல் மிகுந்த பொய்கையில் தம் அலைகளாகிய தலையில் தாங்கிச் சென்று சேர்த்தலும், அவ்வழற் பொறிகள் ஆறும் ஆறு இளங்குழவிகளாய் முதற்கண் கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரின் திருமுலைப்பாலை உண்டு தம் பிள்ளைமைத் தன்மைக்கேற்ப அழுது விளையாட, நறுமணமிக்க கங்கையைச் சடையின்கண் தாங்கிய சிவபெருமான் புன்முறுவல் உடைய உமையம்மையோடும் அவ்விடத்திற்குச் சென்று அவ்வம்மைக்கு அவ்விளஞ் சேய்களின் திருவுருவைக் காட்டுதலும், அப்பெருமாட்டியும் கண்டு அத்திருவுருவங்கள் ஆறையும் தம் இரு கைகளால் ஒருசேர அணைத்து எடுப்ப, அவ் ஆறு திருவுருவங்களும் ஒன்றாகப் பொருந்துதலின் அதற்கேற்பக் கந்தன் என்னும் திருப்பெயரைச் சூட்டித் தனது சிவந்த முகத்தில் அணைத்து உச்சியை மோந்து உள்ளத்துள் எழுந்த மகிழ்ச்சியுடன் தன் திருமுலைப்பாலைப் பருகச் செய்து இவ்வுலகை மூவடியில் அளந்த திருமாலாகிய ஆனேற்றின்மீது வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானின் திருக்கைகளில் கொடுக்கத் தாயும் தந்தையுமாகிய அவ்விருவருடன் ஒருங்கு வீற்றிருந்து அவர் தம் உள்ளமும் மகிழுமாறு உயர்ந்து விளங்கும் பெருமானே! [எ-று].

விளக்கவுரை:

தேசு-ஒளி. பேரொளிப் பிழம்பாகிய இறைவன் வீற்றிருக்கப் பெறுதலானும், அங்குள்ள மரங்கள், மணிகள், மாந்தர் தம் ஒளி ஆகியவற்றாலும் அம்மலை ஒளி பெற்று விளங்குதலின் 'தேசுதிகழ் கயிலை' என்றார். 'எந்தையார் திருக்காளத்தி மலையினில் இரவொன்று இல்லை' எனச் சேக்கிழார் கூறுதலும் ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கது. பூங்கோதை- உமையம்மை. வெந்தகுவர்- கொடிய அரசர். இறைவனின் ஐம்முகங்களாவன: மேல்நோக்கிய ஈசான

Koviloor Digital Library

முகமும், மேற்குநோக்கிய சத்தியோசாத முகமும், வடக்கு நோக்கிய வாமதேவ முகமும், தெற்கு நோக்கிய அகோர முகமும், கிழக்கு நோக்கிய தற்புருட முகமும் ஆம். அதோமுகம் என்பது கீழ்நோக்கிய முகமாம். இத்திருமுகம் ஞானியர்க்கே புலனாகும் என்பர். தழற்கண் நெற்றிக்கண். இறைவனுடைய முக்கண்களில் கதிரவன் வலக்கண்ணாகவும், சந்திரன் இடக்கண்ணாகவும், நெருப்பு நெற்றிக்கண்ணாகம் உள்ளனர். ஒருமுகமாய்- ஒருசேர. சரவணம்- நாணற்புல் அமைந்த நீர். [சரம்- நாணற்புல், வனம்-நீர்]. கந்தன்- சேர்க்கப்பட்டவன். ஆறு திருவுருவங்களையும் அம்மையார் ஒருசேர எடுத்தமையின் அவை ஒன்றாயது. 'சேயவன் வடிவம் ஆறும் திரட்டி நீ ஒன்றாச் செய்தாய் ஆயதனாலே கந்தனாம் எனும் நாமம் பெற்றான்' எனவரும் கந்தபுராணக் கூற்று இப்பெயர்க் காரணத்தை விளக்கும். சரவணப் பொய்கையில் தோன்றிய ஆறு திருவுருவங்களையும் இறைவன் அம்மையாருக்குக் காட்ட அவ்வம்மையாரும் தம் பேரன்பால் அவ் ஆறுதிருவுருவங்களையும் ஒருசேர எடுத்து அணைத்து உச்சி மோந்து திருமுலைப்பால் கொடுத்துத் தனக்கு அத்திருவுருவைக் காட்டிய இறைவனிடத்துக்கொடுத்தருளித் தானும் அப்பெருமானுடன் ஒருங்கு வீற்றிருந்தனள். இவ்வாறு இருமருங்கும் தாய்தந்தையர் வீற்றிருக்கக் கந்தப்பெருமான் இடையிலிருந்தருளும் திருக்கோலமே சோமாஸ்கந்த மூர்த்தமாகும். இறைவன் திரிபுரத்தை எரித்தருளுதற்காக விண்ணவர்களால் ஆக்கிய தேரின்மீது ஏற உடனே அதன் அச்சு முறிந்தது. அருகிலிருந்த திருமால் தம் அன்பு மீதூர்வினால் அப்பொழுது இறைவனைத் தாங்குதற்குரிய ஆனேற்றின் வடிவைக் கொண்டு தாங்கியருளினார். இதனைத் 'தடமதில்கள் அவை மூன்றும் தழலெரித்த அந்நாளில் இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால் காண் சாழலோ' எனவரும் திருவாசகப் பகுதி விளக்கும். திருமால் மாவலியிடம் மூவடி மண் வேண்டிக் காலால் நிலத்தை அளந்தமை பற்றிச் 'சகத்தளந்த' என்றார்.

துணைவரின் தோற்றமும் முருகப்பெருமானின் திருவிளையாடலும்

–கிள்ளைமொழி

87. மங்கை சிலம்பின் மணிஒன் பதில் தோன்றும்
துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து – தங்கள்

Koviloor Digital Library

88. விருப்பால் அளித்தநவ வீரருக்குள் முன்னோன்
மருப்பாயுந் தார்வீர வாகு – நெருப்பிலுதித்[து]

89. அங்கட் புவனம் அனைத்தும் அழித்துலவும்
செங்கட் கிடாயதனைச் சென்று கொணர்ந்[து] –எங்கோன்

90. விடுக்குதிஎன்[று] உய்ப்பஅதன் மீதிவர்ந்[து] எண்திக்கும்
நடத்தி விளையாடும் நாதா! – படைப்போன்

91. அகந்தை உரைப்பமறை ஆதி எழுத்தென்[று]
உகந்த பிரணவத்தின் உண்மை – புகன்றிலையால்

92. சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ஙன் என்றுமுனம்
குட்டிச் சிறைஇருத்தும் கோமானே! – மட்டவிழும்

93. பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போன்றிசைப்ப
முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே

பொழிப்புரை:

கிளியின் மொழிபோன்று பேசுகின்ற மொழியினையுடைய உமையம்மையாருடைய காற்சிலம்பினின்றும் உதிர்ந்த ஒன்பது மணிகளினின்றும் தோன்றி உயர்ந்த மாதர் ஒன்பதின்மரும் தாம் நெடுநாட்களாகக் கருவுற்றிருக்கும் துன்பம் நீங்கத் தம் மகிழ்வில் பெற்றெடுத்த ஒன்பது வீரர்களுள் முதல்வனாகிய நறுமணங் கமழும் மாலையணிந்த வீரவாகு, நாரதர் செய்த வேள்வியினின்றும் தோன்றி அழகிய இடமகன்ற உலகனைத்தையும் அழிவு செய்து திரியும் சிவந்த கண்ணினையுடைய ஆட்டுக்கிடாயைச் சென்று பற்றிக் கொணர்ந்து ‘எம்பெருமானே ! இதன்மீது இவர்ந்து செலுத்துவீராக’ என வேண்டிக்கொண்டு தம் திருமுன்புவிட அதன்மீது ஏறி எண்திக்கிலும் அவ்வாட்டைக் கொண்டு செலுத்தி விளையாடிய தலைவனே! படைப்புக் கடவுளான நான்முகன் அனைத்தையும் படைப்பவன் நான் எனும் தன் முனைப்பால் சிலவற்றை உரைப்ப, பழமறையின் முதலெழுத்து என மகிழ்வோடு கூறும் பிரணவத்தின் பொருளைக் கேட்க அவனும் அதன் பொருளை உள்ளவாறு உணராது மயங்கி உரைப்பப் ‘பிரணவத்தின் மெய்ப்பொருளை

Koviloor Digital Library

உணராத நீ படைப்புத் தொழிலை மேற்கொள்ளல் எங்ஙனம்? ' என வெகுண்டு அவனை முன்னாளில் தலையில் குட்டிச் சிறைசெய்த பெருமானே! தேன்ஒழுகப் பெற்ற பொன்போன்ற அழகிய கொன்றை மலரை அணிந்த முறுக்கேறிய சடையையுடைய சிவபெருமான் போற்றி வழிபட அவன் திருமுன்பு பிரணவத்தின் பொருளை இனிதருளியவனே! [எ-று].

விளக்கவுரை:

உமையம்மையின் காற்சிலம்பினின்றும் சிதறிய ஒன்பது மணிகளும் பெண்ணுருக்கொண்டன. மாணிக்கவல்லி, தரளவல்லி, புட்பராகவல்லி, கோமேதகவல்லி, வைடூரியவல்லி, வைரவல்லி, மரகதவல்லி, பவளவல்லி, இந்திரநீலவல்லி எனப் பெயரும் கொண்டனர். சிவபெருமானை வணங்கி விருப்புடன் நோக்கக் கருக்கொண்டனர். அதனை அறிந்த உமையம்மையார் வெகுண்டு பலகாலம் கருவுயிர்க்காது இருக்குமாறு அவர்களைச் சபித்தனர். அச்சாபம் பெற்ற அம்மங்கையர்கள் பல்கால் வருந்தி இறைவனையும் அம்மையையும் வேண்ட இறைவன் ஆணையால் உமையம்மையார் கருணை கூர்ந்து கருவுயிர்க்குமாறு அருளினார். அவர்களிடத்தில் தோன்றிய வீரர்கள் ஒன்பதின்மர் ஆவர். அவர்கள் வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமகேந்திரர், வீரமகேச்சுரர், வீரபுரந்தரர், வீரராட்சசர், வீரமார்த்தாண்டர், வீராந்தகர், வீரதீரர் என்பார். அவர்களுள் முன்னவர் வீரவாகு என்பார். நாரதர் வேள்வியினின்றும் வந்த ஆட்டினை அடக்கி அதன் மீது உலாப் போந்ததும், நான்முகனுக்கு மறைப்பொருள் உரைத்ததும் முருகப்பெருமானின் அருள் விளையாடல்களாகும்.

விண்ணவர்க்கு அருளலும் வாகை சூடலும்
-கோன்னெடுவேல்

94. தாரகனும் மாயத் தடங்கிரியும் தூளாக
வீரவடிவேல் விடுத்தோனே! - சீரலைவாய்த்

95. தெள்ளுதிரை கொழிக்கும் செந்தூரிற் போய்க்கருணை
வெள்ளம் எனத்தவிசின் வீற்றிருந்து - வெள்ளைக்

Koviloor Digital Library

96. கயேந்திரனுக்[கு] அஞ்சல் அளித்துக் கடல்சூழ்
மயேந்திரத்தில் புக்கிமையோர் வாழச் – சயேந்திரனாம்

97. சூரனைச்சோ தித்துவரு கென்றுதடந் தோள்விசய
வீரனைத்தூ தாக விடுத்தோனே! – காரவுணன்

98. வானவரை விட்டு வணங்காமை யால்கொடிய
தானவர்கள் நாற்படையும் சங்கரித்துப் – பானுப்

99. பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க
முகனைவென்று வாகை முடித்தோய்! – சகமுடுத்த

100. வாரி தனிற்புதிய மாவாய்க் கிடந்தநெடுஞ்
சூர்உடலங் கீண்ட சுடர்வேலோய்! – போரவுணன்

101. அங்கம்இரு கூறாய் அடல்மயிலும் சேவலுமாய்த்
துங்கமுடன் ஆர்த்தெழுந்து தோன்றுதலும்– அங்கவற்றுள்

102. சீறும்அர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமாய்
ஏறி நடாத்தும் இளையோனே! – மாறிவரு

103. சேவல் பகையைத் திறல்சேர் பதாகையென
மேவத் தனித்துயர்ந்த மேலோனே! – மூவர்

104. குறைமுடித்து விண்ணம் குடியேற்றித் தேவர்
சிறைவிடுத் தாட்கொண்[டு] அளித்த தேவே!

பொழிப்புரை:

கொல்லுதல் தொழில் அமைந்த நெடிய வேற்படையை உடைய தாரகன் என்னும் அசுரனும், கிரௌஞ்சகிரி என்னும் மலையும் பொடியாகுமாறு வீரம் செறிந்த கூரிய வேலை விடுத்தோனே! தெளிந்த அலைகள் மணிகளைக் கொழிக்கும் அழகிய கடலினிடமாக விளங்கும் திருச்செந்தூருக்குச் சென்று அருட்திரட்சி எனஅரியணையில் எழுந்தருளியிருந்து வெள்ளையானையுடைய இந்திரனுக்கு அஞ்சற்க என ஆறுதல் கூறிக்கடலால் சூழப்பெற்ற மகேந்திரபுரம் என்னும் நகருக்குச் சென்று விண்ணவர்கள் வாழுமாறு வெற்றி பொருந்திய அசுரர் தலைவனாகிய சூரபதுமனைக் கண்டு அவனிடத்து [illegible]வர்களுக்கு விடுதலை அளிக்கும் மனநிலை உளதா

Koviloor Digital Library

என ஆராய்ந்து வருவாயாக என அகன்ற தோள்களையுடைய வெற்றி பொருந்திய வீரவாகு தேவரைத் தூதாக அனுப்பியவனே! உடலானன்றி உள்ளத்தானும் கருமை பொருந்திய அச்சூரபதுமன் விண்ணவர்களை விடுதலை செய்து தன்னை வணங்காமையால் நால்வகைப்படைகளையும் அழித்துப் பானுகோபன் முதலிய அசுரர்களுடன் சிங்கமுகனையும் அழித்து வாகை அணிந்தோனே! உலகிற்கு ஆடையென விளங்கும் கடல்தனில் புதிய மாவாய் நின்ற நெடிய சூரபதுமனின் உடலைப் பிளந்த ஒளி பொருந்திய வேலை உடையோனே! போர் புரிதலிலேயே விருப்புடைய அச்சூரபதுமனின் உடல் இருகூறாய் ஒரு கூறு மயிலும் பிறிதொரு கூறு சேவலும் ஆகிச் சிறப்புடன் ஆரவாரித்துத் தோன்றுதலும், அவ்விடத்து அவ்விரண்டனுள் சீறுகின்ற பாம்பை அழிக்கும் அழகிய மயிலை ஊர்தியாகக் கொண்டு அதன் மீது ஏறிச் செலுத்தும் இளையோனே! உடல் கூற்றினின்றும் மாறி வந்த சேவலாகிய அப்பகையை வலிமை பொருந்திய கொடியாக உயர்த்தியருளிய பெரியோனே! இவ்வாறு அப்பகைவர்களை அழித்ததால் நான்முகன் திருமால் உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளின் குறைகளையும் நீக்கி அவர்கள் உள்ளிட்ட விண்ணவர்களைச் சிறையினின்றும் விடுத்து முன்போல் அவர்கள் இருக்கும் விண்ணுலகத்தில் குடியேற்றுவித்து அவ்வனைவரையும் ஆட்கொண்டருளிய கடவுளே! [எ-று].

விளக்கவுரை:

தாரகன்- சூரபதுமனின் தம்பியாவான். சிவபெருமானின் அருள்வழிச் சென்ற முருகவேள் திருச்செந்தூரில் தங்கி அரசியல் அறத்தானும் தம் கருணைத் திறத்தானும் வீரவாகுவைத் தூது விடுகின்றார். அதனை நினைந்தே 'கருணை வெள்ளமெனத் தவிசில் வீற்றிருந்து' எனக் கூறுகின்றார். வெள்ளைக்கயேந்திரன்- வெள்ளையானை. இதனை உடையவன் இந்திரன். ஆதலின் இவன் கயேந்திரன் எனப்பட்டான். மகேந்திரம்- கடல் நடுவில் கட்டப்பட்ட நகரம். சூரபதுமன் இருந்து அரசாட்சிநடத்திய இடம் இது. கயேந்திரன்- சூரபதுமன். இவன் சிவபெருமானின் திருவருளால் 1008 அண்டங்களையும் 108 யுகங்கள் ஆளும் வரம் பெற்றவன். வச்சிரயாக்கை உடையவன்.

Koviloor Digital Library

சிவபெருமானின் சக்தியாலன்றி வேறு யாராலும் அழிக்க இயலா வரம் பெற்றவன். இவ்வாறு இவன் வெற்றியின் உச்சியில் இருந்ததால் இவனைச் சயேந்திரன் என்றார். கார்வுணன்– கருநிறமுடைய அவுணன். கருமை நிறத்தையே அன்றி அவனது பண்பையும் உணரநின்றது 'அகங்குன்றி மூக்கிற் கரியாருடைத்து' 'கூழின் மழினம்போன்று இருளாநின்ற கோகிலமே!' என்பனவும் அன்ன. பானு–சூரியன். பகைவன்–அக்கதிரவனுக்குப் பகையானவன். இவன் பானுகோபன் எனப்படுவான். இவன் சூரபதுமனின் மூத்த மகன். இந்திராணியைத் தன் தந்தைக்கு அளிப்பன் எனச் சூளுற்றவன். இளமையில் தான் துயிலும் தொட்டிலில் சூரியனின் பிழம்பு பட அதனைக் காய்ந்தனன். ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றான். சிங்கமுகன்– இவன் சூரபதுமனின் தம்பியாவான். விண்ணவர்களை விடுவித்தலே தக்கதெனத் தன் தமையனுக்கு அறவுரை கூறியவன். அவன் கேளாமையால் அமைதியுடன் தன் அசுரபுரி என்னும் நகருக்குச் சென்றவன். பின் தமையன் வழி நின்று முருகப்பெருமானுடன் பொருது இறந்தவன்.

வள்ளி, தெய்வயானை அம்மையாரை மணத்தல்
– மறை முடிவாம்

105. சைவக்கொழுந்தே! தவக்கடலே! வான்உதவும்
தெய்வக்க ளிற்றைமணம் செய்தோனே – பொய்விரவு

106. காமம் முனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணருளால்
வாமமட மானின் வயிற்றுதித்துப் – பூமருவு

107. கானக் குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போல்
ஏனற் புனங்காத்[து] இனிதிருந்து – மேன்மைபெறத்

108. தெள்ளித் தினைமாவும் தேனும் பரிந்தளித்த
வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே!

பொழிப்புரை:

வேதங்களில் முடிவான பொருளாக உள்ள உண்மைப் பொருளைத் தெரிவிக்கும் சைவ சமயத்தின் இளங்கொழுந்தே!

Koviloor Digital Library

மக்கள் இயற்றும் அருந்தவங்களாம் பேராறுகளுக்கு முடிவிடமாயிருக்கும் அருட்கடலே! மழைவேண்டுழி உதவும் கற்பமைந்த தெய்வயானைஅம்மையாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டவனே! நிலையின்மையைப் பொருந்திய உலகியல் வேட்கையைத் துறந்த கலைகளையுணர்ந்த சிவமுனிவரின் பார்வைச் சிறப்பால் அழகிய இளம் பெண்மானின் வயிற்றில் கருவுற்றுப் பிறந்து பூக்கள் நிறைந்த காட்டில் வாழும் குறவர்கள் மகிழ்ச்சியடையுமாறு அழகிய குயில் போன்ற குரலால் பறவைகளை ஓட்டித் தினைப்புனத்தைக் காவல் செய்திருந்து தான் மேன்மையுடைய தெள்ளிய தினைமாவையும் தேனையும் அன்போடு அளித்த வள்ளியம்மையாரான பூங்கொடியை மணந்தோனே! (எ-று).

விளக்கவுரை:

வேதத்தின் முடிந்த பொருளை விளக்கும் சமயம் சைவ சமயமாகும். 'வேதப்பயனும் சைவமும் போல்' எனச் சேக்கிழார் கூறுவதும் இதுபற்றியேயாம். இறைவனை அடைவதற்கு உலகில் உள்ள மக்கள் எத்துணையோ வகையில் தவம் இயற்றுகின்றனர். அவரவர்தம் தவத்திற்குப் பயனளிக்கும் அருட்கடலாக விளங்குபவன் முருகனாவான். இதுபற்றியே 'தவக்கடலே' என்றார். வான் உதவும்- மழை வேண்டுழிப் பெய்விக்கும். இவ்வாற்றல் பெருங்கற்புடைய பெண்டிர்க்கு இயல்பாய் அமைந்ததாகும். 'பெய்யெனப் பெய்யும் மழை' 'பெருமழை தரவேண்டில் தருகிற்கும் பெருமையளே' எனச் சான்றோர்கள் வழி வழியாகக் கூறிவந்துள்ளமை காண்க. இதற்கு இவ்வாறன்றித் 'தேவலோகத்தில் இருந்தருளும் தேவேந்திரன் உதவிய' எனப் பொருள் கூறுவாரும் உளர். காமம்- உலகியல் விருப்புக்கள். இவ்விருப்பத்தால் பெறும் பொருள்கள் நிலையுடையன அல்ல என்பார் 'பொய்விரவு காமம்' என்றார். கலைமுனிவன் –சிவமுனிவன். இம்முனிவர் காமமொடு கடுஞ்சினம் கடிந்த காட்சியராயினும் இறைவனின் திருவருட்குறிப்பால் இளம் மானை நோக்கவும், அதன்வழி வள்ளியம்மையார் கருக்கொண்டு பிறந்தருளவும் நேருகின்றது. கானக்குறவர்- காட்டின் தலைவனாக நம்பி அரசனும் அவனுள்ளிட்டவரும். வள்ளியம்மையார் தந்துதவிய மாவும், தேனும் பெரியவராக வந்த முருகப்பெருமானின் பசி நீங்கற்கு மட்டும் காரணமாகவில்லை. கொடுத்த தன்னையும்

Koviloor Digital Library

மேன்மை பெறச் செய்தது. எனவேதான் 'மேன்மை பெற' என்றார். உயிர்கள் உய்ய வேண்டும் என்பதல்லது இறைவனுக்கெனவேறுபசி யாதுளது? ஒன்றுமில்லை என்பது குறிப்பு. தெய்வக்களிற்றை மணம் செய்தோனே என்றது அவர்தம் இருமுதுகுரவரும் கொடுப்பக் கொண்ட கற்புமணம் பற்றியாம். வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே என்றது தானே அவர்பால் சென்று களவின்வழி வந்த கற்பால் மணந்தமை பற்றியாம்.

அன்பர்க்கு அருளல்

–உள்ளம் உவந்து

109. ஆறு திருப்பதிகண்[டு] ஆறுஎழுத்தும் அன்பினுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே! – நாறுமலர்க்

110. கந்திப் பொதும்பர்எழு காரலைக்கும் சீரலைவாய்ச்
செந்திப் பதிபுரக்கும் செவ்வேளே!

பொழிப்புரை:

உளம் மகிழ்ந்து திருப்பரங்குன்றம் முதலிய ஆறு திருப்பதிகட்கும் சென்று அப்பெருமானுக்குரிய ஆறு எழுத்துக்களையும் அன்புடன் ஓதுமவர் தம் உள்ளத்தில் குடி கொண்டிருப்பவனே! மணம் கமழும் மலர்களையுடைய பாக்கு மரச் சோலையையும் மேகம் வரை எழுந்து அலை மோதும் சிறந்த கடற்கரையையும் உடைய திருச்செந்தூராகிய திருப்பதியை ஆண்டருளும் செவ்வேள் என்னும் திருப்பெயர் உடையவனே! [எ–று].

விளக்கவுரை:

ஆறுதிருப்பதி– திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், திருஆவினன்குடி[பழனி], திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்ச்சோலை. ஆறு எழுத்து – சரவணபவ என்னும் திருமந்திரம். கந்திப்பொதும்பர்– பாக்குமரச்சோலை. கார்–மேகம். கார் எழு என மாற்றுக.

Koviloor Digital Library

வேண்டுகோள்

–சந்ததமும்

111. பல்கோடி சன்மப்பகையும் அவமிருத்தும்
பல்கோடி விக்கினமும் பல்பிணியும்– பலகோடி

112. பாதகமும் செய்வினையும் பாம்பும் பசாசும் அடல்
பூதமும்தீ நீரும் பொருபடையும் – தீதகலா

113. வெவ்விடமும் துட்ட மிருகமுத லாம்எவையும்
எவ்விடம் வந்[து] எம்மை எதிர்ந்தாலும்– அவ்விடத்தில்

114. பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்தோளும்
அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும் – கச்சைத்

115. திருவரையும் சீறடியும் செங்கையும் ஈரா[று]
அருள்விழியும் மாமுகங்கள் ஆறும் – விரிகிரணம்

116. சிந்தப் புனைந்த திருமுடிகள் ஓராறும்
எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற – வந்திடுக்கண்

117. எல்லாம் பொடிபடுத்தி எவ்வரமும் தந்து புகுந்[து]
உல்லாச மாக உளத்திருந்து– பல்விதமாம்

118. ஆசுமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவ தானமும் சீர்ப்
பேசும் இயல்பல்காப் பியத்தொகையும்– ஓசை

119. எழுத்துமுத லாம் ஐந் திலக்கணமும் தோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப் புலமை பாலித்[து] – ஒழுக்கமுடன்

120. இம்மைப் பிறப்பில் இருவா தனைஅகற்றி
மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத் – தம்மை விடுத்[து]

121. ஆயும் பழைய அடியா ருடன்கூட்டித்
தோயும் பரபோகம் துய்ப்பித்துச்– சேய

122. கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்[டு]
அடியேற்கு முன்னின்[று] அருள்.

Koviloor Digital Library

பொழிப்புரை:

எப்பொழுதும் பல்கோடிப் பிறப்பாகிய பகையும், இழிநிலைக்கு ஆளாக்கும் எண்ணிறந்த பாவச் செயல்களும், பிறரால் செய்யப்படுகின்ற சூனியம் முதலாயினவும், பாம்பும், பேய்களும், கொல்லுந் தன்மை உடைய பூதங்களும், நெருப்பும், நீரும் ஒலிக்கும் போர்க்கருவிகளும், தீயதன்மையினின்றும் நீங்காத கொடிய நஞ்சும், கொடிய விலங்குகளும் முதலிய அனைத்தும் எந்த இடத்தில் வந்து நின்று எமக்குத் தீங்கு செய்யமுற்பட்டாலும், அந்த இடத்தில் பச்சை நிறம் பொருந்திய மயில் ஊர்தியும், பன்னிரண்டு திருக்கண்களும், ஒப்பற்ற ஆறு திருமுகங்களும், அகன்ற ஒளிக்கதிகள் வீசும் திருமுடிகளை அணிந்தருளும் ஒப்பற்ற ஆறு திருமுடிகளும் எந்தத் திசையிலும் எம்கண்முன் தோன்றக் காட்சி கொடுத்தருளித் துன்பங்கள் அனைத்தையும் தூளாகச் செய்து எனக்கு வேண்டும் எல்லா வரங்களையும் தந்தருளி எனது உள்ளத்தின்கண் புகுந்து மகிழ்ச்சியாக எழுந்தருளியிருந்து பல்வேறு வகையில் பாடப்படுகின்ற ஆசுகவி முதலாகிய நாற்கவிகளும், ஓரேகாலத்தில் எண்வகை வினாக்களுக்கும் விடை தரும் நினைவாற்றலும் , நின் பொருள் சேர் புகழையே விரித்துப் பேசும் நினைவாற்றலும், நின் பொருள் சேர் புகழையே விரித்துப் பேசும் இயல்பமைந்த பல காப்பியங்களின் தொகுதியும், ஒலியமைந்த எழுத்து முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற ஐந்து இலக்கணங்களையும் முழுமையாகக் கற்று முதிர்ந்த தமிழ்ப் புலமையும், நல்லொழுக்கத்தையும் தந்தருளி, இப்பிறப்பில் தோன்றும் அகப்பற்று, புறப்பற்று ஆகிய இருவகைப் பற்றுக்களையும் விலக்கி, ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் முதிர்ந்த மும்மலங்களையும் நீக்கித், தன் முனைப்பைத் தவிர்த்து, திருவருள் உணர்வுடன் ஞான நூல்களை ஆராயும் பழைய அடியாருடன் [எளியேனையும்] சேர்ப்பித்து அவ்வடியவர் நுகரும் பேரின்பத்தை எளியேனும் நுகருமாறு செய்து, நெடுந்தூரத்தும் நறுமணம் கமழும் அழகிய தாமரையனைய திருவடிகளைக் கண்டு மகிழுமாறு செய்து எளிய என்னை ஆளாகக் கொண்டருளி அடிமையாகிய எனக்கு முன்னின்று திருவருள் வழங்குவீராக [எ-று].

Koviloor Digital Library

வினை நீங்குங்காறும் பிறவி தொடர்தலின் 'பல்கோடி சென்மப் பகை' என்றார். 'எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்' என மணிவாசகரும், மேனாள் அகில லோகமும் அனந்த யோனியும், நிகிலமும் தோன்ற நீ நினைந்த நாள் தொடங்கி, எனைப் பல யோனியும் நினைப்பரும் பேதத்து, யாரும் யாவையும் எனக்குத் தனித்தனித், தாயராகியும் தந்தையராகியும் வந்திலாதவர் இல்லை யான் அவர், தந்தையராகியும், தாயராகியும், வந்திராததும் இல்லை. முந்து, பிறவா நிலனும் இல்லை அவ்வயின் இறவா நிலனும் இல்லை பிறிதல், என்னைத் தின்னா உயிர்களும் இல்லையானவை. தம்மைத் தின்னா[து] ஒழிந்ததும் இல்லை. அனைத்தே காலமும் சென்றது யானிதன் மேலினி இளைக்கமா[று] இலனே' எனப் பட்டினத்துப் பிள்ளையாரும், 'எழுகடல் மணலை அளவிடின் அதிகம் எனது இடர்ப்பிறவி' என அருணகிரிநாதரும் இப்பிறவிப் பிணி தொடர்ந்து வருமாற்றை அருளுதல் காண்க. காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய்த் தடையின்றி வருதலின் பிறவிப் பெருங்கடல் எனத் திருவள்ளுவரும் கூறியருளுவர். அவம் இருத்தும்- இழிநிலைக்கு ஆளாக்கும். தொடங்கிய செயல்கள் இடையீடுபடின் அதனால் பொருள், உடல், உழைப்பு முதலிய அனைத்தும் கெடுவதுடன் மனத்தளர்வும் ஏற்படும். அயலார் பழிப்பும் உளதாகும். ஆதலின் 'அவமிருத்தும் பல்கோடி விக்கினமும்' என்றார். அவ+மிருத்தும் எனப் பிரித்து காலமல்லாக் காலத்தில் ஏற்படும் இறப்பு எனப் பொருள் கூறுவாரும் உள். பாதகம்-பாவச்செயல்கள். செய்வினை-மந்திரங்களைக்கொண்டு பிறர்செய்யும் தீங்குகள். பசாசு-பேய். பூதம்-விகார வடிவைப் பெற்றுப் பிறருக்குத் தீங்கு செய்வது. உல்லாசமாக- மகிழ்ச்சியோடு கூட. இறைவன் உளத்தில் மகிழ்ச்சியோடு வீற்றிருக்க வேண்டுமாயின் மனம் மொழி மெய்கள் ஆகிய மூன்றும் தூய்மை பெற்றுத் திருவருளில் தோய்ந்து இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு இருப்பின் அவன் இனிது எழுந்தருளியிருப்பன். இதனைக் 'கருமதல் தொடங்கிப் பெருநாள் எல்லாம். காமம் வெகுளி கழிபெரும் பொய்யென்னும், தூய்மையின் குப்பை தொலைவின்றிக் கிடந்ததை, அரிதின் இகழ்ந்து போக்கிப் பொருதிறன், மையிருள் நிறத்து மதனுடை அடுசினத்து, ஐவகைக் கடாவும் யாப்பவிழ்த்[து] அகற்றி, அன்பு கொடு மெழுகி அருள்விளக் கேற்றித் துன்ப இருளைத் துரந்து முன்புறம், மெய்யெனும்

Koviloor Digital Library

விதானம் விரித்து நொய்ய, கீழ்மையில் தொடர்ந்து கிடந்த என் சிந்தைப் பாழறை உனக்குப் பள்ளியறையாக்கிச் சிந்தைத் தாமரைச் செழுமலர்ப் பூந்தவிசு, எந்தை நீ இருக்க இட்டனன்' எனவரும் பட்டினத்துப் பிள்ளையாரின் திருவாக்கால் அறியலாம். ஆசு முதல் நாற்கவி- ஆசுகவி, மதுர கவி, சித்திர கவி, வித்தார கவி, என்பன. ஆசுகவி- ஒரு புலவன் இவ்வெழுத்தானாதல், இச்சொல்லானாதல், இப்பொருளானாதல், இவ்வணியானாதல், இப்பாட்டானாதல், இவ்வெழுத்து ஆதி இவ்வெழுத்து அந்தம், இச்சொல் ஆதி இச்சொல் அந்தமாகப் பாடுவாய் என்று கூற, அப்பொழுதே அவன் கருத்துக்கு ஒப்பப் பாடுவதாகும். மதுரகவி- சொல்லிலக்கணத்திலும் பொருள் இலக்கணத்திலும் வழுவாமல் எண்வகை மெய்ப்பாடு தோன்ற எதுகை மோனை முதலிய தொடை நலம் வாய்ப்பத் தன்மை உவமை முதலிய அணிநலம் அமைய உள்ளத்து உள்ளே கொள்ளும் அமுது எனக் கேட்போர் தமக்கு இனிமை மேற்படப் பாடப்படுவதாகும். சித்திரகவி- மடக்குகள் கோமூத்திரி முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற சித்திரக் கவிகள் ஆகியவை அமைப் பாடுவதாம். வித்தாரகவி- தொடர் நிலைப்பாட்டாகவும், பல அடியான் நடக்கும் தனிப் பாட்டாகவும், வருவதாம், 'நாளும் பொருட்சுவை சொற்சுவை தோய்தர நாற்கவியும் பாடும் பணியும் பணித்தருள்வாய்' எனச் சகலகலாவல்லியிடத்தும் அடிகள் இவ்வேண்டுகோளை வேண்டுவர். அட்டாவதானம்- எண்வகை நினைவாற்றல், ஒரேகாலத்தில் கேட்கப்படும் எண்வகை வினாக்களையும் மனத்தில் நிறுத்திப் பின் அவை ஒவ்வொன்றற்கும் முறையாக விடையிறுத்தல் 'சொல் விற்பனமும் அவதானமும் கவிசொல்லவல்ல நல்வித்தையும் தந்து அடிமை கொள்வாய்' என இதனையும் சகலகலாவல்லியிடத்து அடிகள் வேண்டுவர். காப்பியங்கள் சில இறைவன் பொருள் சேர் புகழையன்றி உலகியல் உணர்வுமீதூரக் கூறுவனவும் உள. அத்தகைய காப்பியங்களைப் படிக்காமல் இறைவன் புகழ் மணக்கும் காப்பியங்களையே படிக்கவேண்டுமென அடிகள் வேண்டுகின்றார். எழுத்து முதலாய ஐந்திலக்கணங்களையும் அறிதல் மொழித் திறத்தை முட்டின்று உணர்வதற்கு ஏதுவாகும். மொழித்திறத்தை முழுமையாக உணர்தலின்பயன் திருவருள் உணர்வைப் பெறுவதே ஆம்.

Koviloor Digital Library

"எழுத்தறியத் தீரும் இழிதகைமை தீர்ந்தான்
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பான்ஆகும் –
மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூல் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும்."

என்னும் பாடலால் இவ்வுண்மை விளங்கும். எனவே செய்யுள் நிகழ் சொற்றெளிவும், செவ்விய நூல் பல நோக்கும் மெய்யுணர்வை அடைதற்கு வாயிலாம் என்பது கருத்து. எனவே நூல் உணர்வு, நுண்ணுணர்வு ஆகியவற்றுடன் திருவருளுணர்வும் ஒன்றியிருப்பதே பழுத்த தமிழ்ப்புலமையாகும். எத்துணை நுண்ணறிவு இருப்பினும் அதனோடு ஒழுக்கம் இலதாயின் அத்துணையும் பயனிலவாம். 'உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும் கல்லார் அறிவிலா தார்', அரம் போலும் கூர்மையரேனும் மரம்போல்வர் மக்கட் பண்பிலா தார்', 'பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனம் நல்ல ராகுதல் மாணார்க்கு அரிது' என வரும் திருக்குறட் பாக்கள் ஒழுக்கத்தோடு இணைந்த அறிவே அறிவெனச் சாற்றுதல் காண்க. இருவாதனை– அகம் புறமாகிய இருவகைப் பற்றுக்களால் வரும் துன்பம். யான் என்பது அகப்பற்றாம். எனது என்பது புறப்பற்றாம். தம்மை விடுத்து – தன்னறிவால் காண்பதை விடுத்து. இறைவனே உள்நின்று செய்வித்தும் அறிவித்தும் அருளுகின்றான். 'ஆட்டுவித்தால் யாரொருவர் ஆடாதாரே' என அப்பர் அடிகளும், 'பாட்டுவித்தால் பாடுகின்றேன்' என இராமலிங்க அடிகளும் அருளுவது இதனைப் புலப்படுத்தும். இவ்வாறின்றித் தன்னறிவினால் அனைத்தையும் காணவும் செய்யவும் இயலும் எனக் கருதுவது பேதமையாம் 'தன்னறிவு அதனால் காணும் தன்மையன் அல்லன் ஈசன்' என்னும் சித்தியாரும். ஆயும்– திருவருள் உணர்வுடன் ஞான நூல்களை ஆராயும். பழவடியார்– தன்முனைப்பை விடுத்துத் திருவருளில் தோயும் பயிற்சியும் பக்குவமும் உடையவர் இவர்கள் கூட்டுறவு மனத்தைப் பக்குவப்படுத்தற்கும் ஒன்றியிருந்து நினைப்பதற்கும் உறுதுணையாகும். 'பழுத்த மனத்தடியார்' என மணிவாசகர் அருளுவதும் இத்தகைய அடியவரையே ஆம். அத்தகையோர்

Koviloor Digital Library

தம் மனப்பக்குவத்தானும் ஒருமை உணர்வானும் இறைவன் திருவருளிலேயே திளைத்து அதனாலாய பேரின்பப் பயனைப் பெற்று மகிழ்பவர் ஆவர். 'சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்' எனவரும் திருவாசகம் இத்தகைய அடியவரின் பேரின்பப் பெருவாழ்வை விளக்கும்.

இத்தகைய பேரின்பத்தைத் தாமும் அவர்களுடன் பகிர்ந்து நுகரவேண்டும் என்பார், 'தோயும் பரபோகம் துய்ப்பித்து' என்றார். ஆதலால்தான் அருளாளர் அனைவரும் பழைய அடியாரிடத்துக்கூடிநிற்பர். மேலும் கூட்டுமாறும் வேண்டுவர். இத்தகைய வரங்களையெல்லாம் படிப்படியாக வேண்டிய அடிகள் நிறைவாக இறைவன் திருவருட்காட்சி எஞ்ஞான்றும் முன்னின்று அருள வேண்டும் எனவும் வேண்டுகின்றார். இதுவே உயிர்கள் முடிவாகப் பெறுதற்குரிய பயனாகும். இறைவனின் திருவடியே உயிர்களை உய்வித்து ஆட்கொள்ள வல்லதாகும். 'தாள் தாமரை காட்டித்தன் கருணைத் தேன் காட்டி' என மணிவாசகரும் அருளுவர். அத்தகைய திருவடியின் மணம் அண்டம், பிண்டம் ஆகிய அனைத்திடங்களிலும் கமழும். ஆதலின் 'சேய கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்' என அத்திருவடிகளின் அருள் மணத்தைப் போற்றிக் கூறினார்.

கந்தர் கலிவெண்பா உரை நிறைவு பெற்றது.

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR
A. No. 43053

Koviloor Digital Library